Dosarul nr.3-1964/2022
2-22110193-12-3-29072022-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28.05.2026 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Președintele ședinței, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Mihaela Mîțu,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantei SRL"Avia-Invest" împotriva pârâtului Consiliul concurenței privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantă – SRL"Avia-Invest", la 27.07.2022, s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliul concurenței privind anularea actului administrativ individual defavorabil – Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022.

În argumentarea acțiunii depuse, partea reclamantă a indicat că, prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței ***** din 18.06.2020 s-a dispus inițierea investigației cu referire la semnele încălcării prevederilor art.20 și art.22 alin.(1) și (2) din Legea concurenței, prin nenotificarea concentrării economice dintre întreprinderile „Avia Invest"SRL și „Aeroport Handling"SRL.

Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței ***** din 18.06.2020 a fost emisă în urma examinării Raportului Curții de Conturi cu referire la încheierea și executarea prevederilor contractului de parteneriat public - privat pentru concesionarea activelor ÎS„Aeroportul Internațional Chișinău" finalizat prin Hotărârea Curții de Conturi ***** din 24.01.2020.

Urmare a întocmirii Raportului de investigație asupra cazului inițiat prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței ***** din 18.06.2020, deși reclamantul a prezentat prin scrisoarea *****2/238 din 21.03.2022 (nr.de intrare *****din 22.03.2022), observații asupra raportului de investigație, aducând argumente și probe în favoarea lipsei semnelor încălcării prevederilor art.20 și art.22 alin.(1) și (2) din Legea concurenței *****83/2012, privind concentrarea economică dintre întreprinderile „Avia Invest"SRL și SRL„Aeroport Handling", poziția reflectată a fost neglijată în totalitate de către pârât. Astfel că, la data de 30 iunie 2022 de către Plenul Consiliului Concurenței a fost adoptată Decizia nr.***** din 30.06.2022 prin care a decis:

1. A constata încălcarea art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(1) din Legea concurentei *****83 din 11.07.2012 comisă de către întreprinderea „Avia Invest"SRL.

2. A declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial, deoarece aceasta ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia.

3. A constata că operațiunea de concentrare economică a fost desfăcută la data de

24.06.2021 prin înstrăinarea cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL.

4. A aplica întreprinderii „Avia Invest”SRL, ținând cont de gravitatea faptei, durata încălcării, o amendă egală cu 2,8% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării, ceea ce reprezintă 17 480 027,66 lei (șaptesprezece milioane patru sute optzeci mii douăzeci și șapte lei, 66 bani).

5. Suma prevăzută la pct.3 se va achita în bugetul de stat (Beneficiar: Ministerul Finanțelor, Codul IBAN: MD83TRGAAA14311701000000, Codul fiscal: 006601000037, Destinația plății: (cod) /*****/), timp de 60 de zile lucrătoare de la data comunicării prezentei decizii întreprinderii „Avia Invest”SRL, cu mențiunea: ”amendă aplicată de către Consiliul Concurenței în conformitate cu Legea concurenței”.

6. „Avia Invest”SRL va informa Consiliul Concurenței despre executarea punctului 4 al prezentei decizii, cu anexarea documentelor confirmative.

7. Decizia dată poate fi contestată, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acesteia, la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, specializată în materie de contencios administrativ (mun.Chișinău, str.Kiev, 3).

8. Decizia intră în vigoare la data adoptării.”

Analizând conținutul Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022, deduce că autoritatea publică a emis un act administrativ individual defavorabil ilegal și neîntemeiat, prin ce reclamantul este lezat în drepturile sale, în sensul art.17 din Codul administrativ, ceea ce ocazionează contestarea acestuia în instanța de judecată.

Indică că, pricina dedusă judecății este circumscrisă sferei contenciosului administrativ, care are ca obiect actul administrativ individual defavorabil - Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022.

În motivarea aserțiunii, consemnează că potrivit art.10 alin.(l) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. [...]. La fel, potrivit art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prin acte defavorabile se înțelege actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Natura juridică a Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 se desprinde și din legea specială. Invocă dispoziția art.46 alin.(2) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012, potrivit căreia, deciziile sunt acte administrative cu caracter individual prin care se constată încălcarea prevederilor legale, se impun măsuri corective, se aplică sancțiunile corespunzătoare, se soluționează notificările privind concentrările economice, conform atribuțiilor Consiliului Concurenței.

Deci, actul contestat reprezintă un act administrativ individual defavorabil și produce efecte juridice concrete, iar urmare a acestei realități, restabilirea dreptului încălcat se realizează prin remedii juridice de drept administrativ.

În conformitate cu prevederile alin.(l) art.191 în coroborare cu alin.(l) art.196 Cod administrativ, competența pentru examinarea acțiunii depuse revine Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, reține că potrivit art.163 lit.c) Cod administrativ,

procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă, legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată. În acord cu art.47 alin.(l) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012, deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art.56 alin.(1) pot fi atacate, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora de către părți, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile.

Din interpretarea sistemică a prevederilor celor două acte normative, și anume alin.(1) art.163 lit.c) Cod administrativ și art.47 alin.(1) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012, deduce că întrucât ultima prevedere legală degrevează persoana vătămată în drepturi de obligația de a respecta procedura prealabilă, contestarea Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 direct în instanța de judecată, este conformă spiritului și literei legii.

Cu privire la respectarea termenului de contestare a actului administrativ, reține că potrivit art.209 alin.(l) lit. b) Cod administrativ, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. La fel, art.47 alin.(l) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012, prevede că Deciziile Consiliului Concurenței pot fi atacate în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora de către părți, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă.

Corespunzător, Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 a fost adusă la cunoștința reclamatului prin scrisoarea ***** din 01.07.2022. Prin urmare, acțiunea este formulată în termen.

Față de cele ce preced, relevă că toate condițiile referitoare la admisibilitatea cererii de chemare în judecată prevăzute la art.207 Cod administrativ au fost respectate.

Referitor la ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil contestat, indică că prin acesta s-a decis constatarea încălcării art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(1) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012 comisă de către întreprinderea „Avia Invest”SRL.

În Decizia nr.***** din 30.06.2022, Plenul Consiliului Concurenței constată că „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL sunt întreprinderi dependente și fac parte din același grup de întreprinderi în conformitate cu prevederile Legii concurenței. În dezvoltarea ideii, autoritatea pârâtă susține că „ținând cont de genurile de activitate desfășurate de către întreprinderile vizate, se constată că „Avia Invest”SRL este integrat vertical, pe piața din amonte activând în calitate de operator al Aeroportului Internațional Chișinău și gestionar unic al activelor aferente, prin intermediul „Avia Invest”SRL, iar pe piața din aval în calitate de prestator de servicii de handling la sol, prin intermediul întreprinderii „Aeroport Handling”SRL.

În pct.41 din Decizia nr.***** din 30.06.2022, Plenul Consiliului Concurenței se bazează pe experiența Uniunii Europene și bunele practici internaționale, și anume pe pct.17 din raportul Comisiei privind aplicarea Directivei 96/67/CE a Consiliului din 15.10.1996 privind accesul la piața serviciilor de handling la sol în aeroporturile Comunității. În replică, indică reclamanta că o Directivă a Consiliului Uniunii Europene, cu atât mai mult experiența (jurisprudența) Uniunii Europene nu poate constitui un reper (izvor de drept) pentru Republica Moldova. Aceasta deoarece, respectivele acte se adresează statelor membre ale UE, iar RM nu este stat membru a UE. Chiar și făcând abstracție de faptul că aceste repere nu se răsfrâng asupra Republicii Moldova, consemnează că este lipsită de suport probatoriu, alegația pârâtului cum că operatorul de aeroport (adică reclamantul) are și rolul de furnizor de servicii de handling la sol, care sunt incompatibile. Pe această undă de idei, consemnează că reclamatul nu neagă incompatibilitatea celor două roluri, însă respinge cu vehemență ipoteza pârâtului că ”Avia Invest”SRL ar avea și rolul de furnizor de servicii de handling la sol.

Subliniază că, pentru a susține încălcarea de către reclamant a art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(l) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012, Plenul Consiliului Concurenței ia în calcul următoarele circumstanțe: în pct.18 din Decizia nr.***** din 30.06.2022, Plenul Consiliului Concurenței susține că „La data de 29.05.2014 a fost realizată operațiunea de concentrare economică cu privire la preluarea de către grupul „Air Clasica”(ÎCS„Air Clasica”SRL și „Nobil Air”SRL) a cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii „Air Handling”SRL. Întreprinderea „Air Handling”SRL în perioada respectivă, la rândul său, deținea controlul asupra întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL, ceea ce presupune faptul că la data de 29.05.2114 grupul „Air Clasica” a preluat controlul asupra întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL - fapt constatat prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.*****din 10.04.2017”. În continuare, pârâtul relevă în pct.72 din Decizia nr.***** din 30.06.2022, că: ”operațiunea de preluare a controlului de către „Avia Invest”SRL asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL, a avut loc în mai multe etape și a început la data de 29.05.2014 (dată, în care întreprinderea „Avia Invest”SRL a obținut controlul indirect asupra „Aeroport Handling”SRL prin intermediul întreprinderilor care făceau parte din grupul „Air Classica”SRL), însă notificarea acesteia la Consiliul Concurenței nu a avut loc.

Analizând Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.*****din 10.04.2017 la care face referire pârâtul, remarcă că Plenul Consiliului Concurenței a constatat încălcarea comisă de către întreprinderea ÎCS”Air Clasica”SRL, prevăzută la art.20 alin.(1) și art.22 alin.(1) ale Legii concurenței *****83 din 11.07.2012 și a declarat operațiunea de concentrare economică realizată prin preluarea a 100% din capitalul social al întreprinderii ”Air Handling”SRL de către ÎCS”Air Clasica”SRL, compatibilă cu mediul concurențial. Nici în partea motivatorie și nici în partea dispozitivă a Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.*****din 10.04.2017 nu se constată că „Avia Invest”SRL ar fi realizat operațiuni de preluare a controlului asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL.

Întrucât o investigație din partea Consiliului Concurenței referitor la subiectul preluării controlului a întreprinderilor în discuție a fost finalizată prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.*****din 10.04.2017 și Consiliul Concurenței nu a constatat operațiunea de preluare a controlului asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL de către reclamant, pârâtul nu se poate prevala de scuza pe care o invocă în pct.49 din actul administrativ individual contestat, și anume: la data adoptării Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.*****din 10.04.2017, nu erau cunoscute toate circumstanțele de fapt și actele care au condus la preluarea controlului indirect, (prin relații de dependență economică, în condițiile pct.16, subpct.3 lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice) de către „Avia Invest”SRL asupra „Aeroport Handling”SRL. La data de 10.10.2019 (data când a fost remis raportul de investigație asupra cazului inițiat prin Dispoziția ***** din 10.12.2015 de către Direcția Abuz de Poziție Dominantă) unele informații erau cunoscute de către Consiliul Concurenței, și anume despre existența legăturilor structurale dintre întreprinderile „Avia Invest”SRL, „Air Handling”SRL, „Aeroport Handling”SRL, „Air Clasica”SRL (volumul 8, pag.84-87 al dosarului de investigație inițiat prin Dispoziția ***** din 10.12.2015 de către Direcția Abuz de Poziție Dominantă). Ulterior, despre unele circumstanțe esențiale în procesul de preluare a controlului de către „Avia Invest”SRL asupra „Aeroport Handling”SRL (manifestate prin relații de dependență economică dintre acestea), Consiliul Concurentei a cunoscut abia după examinarea raportului auditului conformității încheierii și executării prevederilor Contractului de parteneriat public-privat pentru concesionarea activelor IS„Aeroportul Internațional Chisinău”, aprobat prin Hotărârea Curții de Conturi ***** din 24.01.2020 - și a materialelor aferente acestuia. Prin urmare, în conformitate

cu art.49 alin.(1) lit.b) din Legea concurenței, Consiliul Concurenței inițiază procedura de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale din oficiu. Astfel, prin Dispoziția ***** din 18.06.2020, Plenul Consiliului Concurenței a dispus inițierea investigației cu referire la semnele încălcării prevederilor art.20 și art.22 alin.(1) și (2) din Legea concurenței, prin concentrarea economică nenotificată dintre întreprinderile „Avia Invest"SRL și „Aeroport Handling"SRL."

În replică, scuza pârâtului este declarativă și vine în contradicție cu Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 10 septembrie 2015 și constatările făcute de instanțele de judecată cu grad de jurisdicție diferit, și anume: Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, dosar nr.3-12/16 și Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2021, dosar nr.3ra-l53/18). La concret, așa cum rezultă din Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 10 septembrie 2015, prin scrisoarea ***** din 03.08.2015, „MGH Ground Handling"S.R.L. a comunicat despre concentrarea economică nenotificată între „Avia Invest"S.R.L. și „Aeroport Handling"S.R.L., însă Consiliul Concurenței nu a stabilit veridicitatea celor invocate de către „MGH Ground Handling"S.R.L. în legătură cu neconstatarea de către Consiliul Concurenței a concentrării economice nenotificată între „Avia Invest"S.R.L. și „Aeroport Handling"S.R.L., la data de 21 octombrie 2015, SRL„MGH Ground Handling" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu SRL„Avia Invest" cu privire la modificarea deciziei nr.***** din 10.09.2015. În argumentarea acțiunii, SRL„MGH Ground Handling" a indicat că este agent economic înregistrat în anul 2012. Principalul gen de activitate îl reprezintă servicii de deservire la sol („ground handling"). A menționat că SRL„Aeroport Handling" este concurentul său direct, fiind prestator de servicii de deservire la sol pe piața serviciilor aeroportuare din cadrul aeroportului. Până la 08.04.2014, 100% din acțiunile SRL„Aeroport Handling" aparțineau Statului Republica Moldova. Ulterior, acțiunile au fost achiziționate de SRL„Air Clasica", la prețul de achiziție. Începând cu 11.09.2014, SRL„Aeroport Handling" alături de SRL„Dufremol" sunt membri ai Consiliului de administrare al SRL„Avia Invest". Aceste legături corporative demonstrează faptul că acestea sunt controlate de același grup de persoane. De aceea, „MGH Ground Handling"S.R.L. a solicitat printre altele constatarea faptului că SRL„Avia Invest" și SRL„Aeroport Handling" sunt întreprinderi dependente, în special: - prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28.06.2017, dosar nr.3-12/16, instanța de fond a reținut următoarele: „În privința acțiunilor invocate de SRL„MGH Ground Handling" privind deturnarea clientelei concurentului, cât și a operațiunii de concentrare economică, nu au fost prezentate probe că ar fi fost depuse careva plângeri, în modul stabilit de art.49 din Legea concurenței"; - prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2021, dosar nr.3ra-153/18, instanța de recurs a reținut următoarele: „În privința acțiunilor invocate de SRL„MGH Ground Handling" privind deturnarea clientelei concurentului, cât și a operațiunii de concentrare economică, nu au fost prezentate probe că ar fi fost depuse careva plângeri, în modul stabilit de art.49 din Legea concurenței."

În concluzie indică reclamanta că, argumentul Consiliului Concurenței cum că la data adoptării Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.CEP-10 din 10.04.2017, nu erau cunoscute pârâtului toate circumstanțele de fapt și actele care au condus la preluarea controlului indirect, de către "Avia Invest"SRL asupra „Aeroport Handling"SRL, este unul declarativ, întrucât încă din 2015 pârâtul a fost informat despre presupusele încălcări prin scrisoarea ***** din 03.08,2015, de către „MGH Ground Handling"S.R.L., care a comunicat despre concentrarea

economică nenotificată între „Avia Invest”S.R.L. și „Aeroport Handling”S.R.L., iar la adoptarea Deciziei pe marginea reclamației date, pârâtul a finalizat investigația prin emiterea Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 10 septembrie 2015, în care nu a constatat nicio concentrare economică nenotificată între „Avia Invest”S.R.L. și „Aeroport Handling”S.R.L.. Deci, până la data emiterii deciziei contestate (Decizia nr.***** din 30.06.2022), Plenul Consiliului Concurenței a verificat presupusa încălcare de 2 ori, fără a constata operațiunea de preluare a controlului asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL de către reclamant (Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 10.09.2015 și Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.*****din 10.04.2017).

O altă circumstanță invocată de pârât în decizia contestată în susținerea operațiunii de preluare a controlului asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL de către „Avia Invest”S.R.L. rezidă în modificările tarifelor de locațiune operate de către „Avia Invest”SRL prin prisma acordurilor adiționale, în raport cu „MGH Ground Handling”SRL și „Aeroport Handling”SRL care au avut loc în aceeași perioadă (a doua jumătate a anului 2014), însă, în cazul întreprinderii „MGH Ground Handling”SRL tariful pentru locațiune a fost majorat, pe când în cazul întreprinderii „Aeroport Handling”SRL tariful a fost micșorat.

Menționează că, această concluzie este reflectată în mai multe Decizii ale pârâtului și anume: Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 17.09.2020; Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 15.06.2022.

In combaterea alegației de mai sus, subliniază că atât în Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 17.09.2020 (pct.4 este suspendat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10.11.2020, menținută prin Decizia Curții de Apel din 06.05.2021), cât și în perioada investigației ulterioare, finisate prin adoptarea Deciziei nr.***** din 15.06.2022, Consiliul Concurenței abordează superficial și denaturat aplicarea tarifelor pentru locațiune de către „Avia Invest”SRL.

În fapt, indică asupra existenței următorului tablou factologic:

a) Contractele de locațiune **********4 și nr.***** încheiate între „Avia Invest”SRL și companiile de handling, la momentul încheierii acestora aveau același tarif de 10.000 lei lunar. Identitatea de preț se justifică prin aceea că contractul de locațiune **********4 încheiat între „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL, inițial avea ca obiect atât suprafața din beton armat și suprafața artificială adiacentă peronului (o parte din suprafața peronului - avanperron de tip A2, B1, 425 m^2). La fel, obiectul contractului de locațiune nr.***** încheiat între „Avia Invest”SRL și „MGH Ground Handling”SRL reprezenta suprafața din beton armat și suprafața artificială adiacentă peronului.

b) Însă, prin acordul adițional ***** la contractul de locațiune **********4 încheiat între „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL, a fost returnat către locator de către „Aeroport Handling”SRL suprafața artificială adiacentă peronului (o parte din suprafața peronului - avanperron de tip A2, Bl, 425 m.p.), ceea ce a impus micșorarea prețului contractual - de la 10000 lei lunar la 8371 lei.

c) În cazul contractului de locațiune nr.***** încheiat între „Avia Invest”SRL și „MGH Ground Handling”SRL, prin acordul adițional *****, dimpotrivă, a fost majorată suprafața dată în locațiune de la 2328 m^2 la 2704 m^2, ceea ce inevitabil a dus la majorarea prețului contractual de la 10000 lei la 10716 lei, ulterior prin acordul adițional ***** fiind stabilit un preț de 12333 lei.

În condițiile arătate mai sus, concluzia Consiliului Concurenței precum că modificările

tarifelor de locațiune operate de către „Avia Invest”SRL prin prisma acordurilor adiționale, în raport cu „MGH Ground Handling”SRL și „Aeroport Handling”SRI, au avut loc în același an - 2014. Însă la „MGH Ground Handling”SRL tariful a fost majorat, pe când la „Aeroport Handling”SRL tariful a fost micșorat, cu reținerea în sarcina „Avia Invest”SRL a unei abordări discriminatorii la calcularea tarifelor, este nemotivată, întrucât aceste modificări de preț sunt justificate prin micșorarea suprafeței date în locațiune către „Aeroport Handling”SRL, precum și majorarea suprafeței locațiunii date spre folosință „MGH Ground Handling”SRL.

Menționează că, „Avia Invest”SRL aplică tarife conform acelorași criterii pentru prestarea serviciilor de locațiune întreprinderilor de handling la sol. La calcularea valorii chiriei este aplicabilă Legea bugetului de stat pentru anul respectiv.

Astfel, chiria mijloacelor fixe pentru întreprinderi se compune din următoarele elemente: - Calitatea acoperirii terenului și tipul acesteia (beton, acoperire artificială, etc.) din care reiese valoarea inițială evaluată a terenului; - Existența sau lipsa îngrădirii și tipul îngrădirii (plasă, etc.); - Coeficientul de amortizare; - Coeficientul de piață, care conform legislației nu poate fi mai mic de 1.

Cuantumul chiriei anuale pentru utilajul, mijloacele de transport, inclusiv bunurile agricole (cu excepția terenurilor agricole), și pentru alte mijloace fixe (denumite în continuare utilaj) date în locațiune/arendă se calculează după formula: $Pau = U_a \times K_1 \times K_2 + Q$, în care: Pau - cuantumul chiriei anuale pentru utilajul dat în locațiune/arendă; U_a - amortizarea/uzura anuală a utilajului dat în locațiune/arendă; K_1 - coeficientul de calcul; K_2 - coeficientul de piață; Q - cheltuielile de întreținere și de exploatare a utilajului dat în locațiune/arendă, suportate de locator/arendator.

Valoarea coeficienților folosiți în calcule se determină după următoarele criterii: amortizarea/uzura anuală a utilajului (Ua) se calculează pentru fiecare obiect de evidență potrivit prevederilor Catalogului mijloacelor fixe și activelor nemateriale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.338/2003.

Reieșind din criteriile prevăzute, valoarea chiriei se calculează conform formulei din Legea bugetului de stat pentru anul respectiv.

Astfel, explică că, pentru ”MGH Ground Handling”SRL calcul plății chiriei este de 58828 lei/an/fără TVA. Pentru ”Aeroport Handling”SRL calcul plății pentru chirie este de 80908,1 lei/an/fără TVA.

În concluzie, valoarea totală a plății pentru chirie depinde de condițiile de care beneficiază fiecare agent economic în parte. Este clar că, contractele de locațiune cuprind obiecte diferite cu particularități și calitate diferită și nu pot fi comparate, în modul în care au fost prezentate de Consiliul Concurenței. Prin urmare, datele prezentate se deosebesc principial de la agent economic la agent economic, atât prin destinația suprafeței, cât și prin caracteristicile obiectului dat în locațiune. De aceea, stabilirea diferenței de tarif pentru locațiune, prin luarea în calcul a unui singur factor - suprafața, făcând abstracție de alți factori precum natura obiectului contractului, așa cum o face autoritatea pârâtă, este absolut nejustificată și chiar arbitrară.

Conform DEX, termenul „diferențiere” este definit ca: „Proces prin care se realizează analiza însușirilor deosebite ale obiectelor în cadrul percepțiilor”. Astfel, Consiliul Concurenței tratează eronat noțiunea de diferențiere, după cum arată și datele prezentate de „Avia Invest”SRL, anume așa sunt formate tarifele, în dependență de caracteristicile obiectelor chiriei, în rezultat cuantumul plății fiind diferit anume datorită obiectelor diferite ale locațiunii.

În definitivă, la emiterea actului administrativ individual defavorabil, autoritatea publică a aplicat arbitrar dreptul său discreționar, a acționat cu rea-credință și nu a luat în considerare

toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților, fapt care contravine următoarelor prevederi: Art.16 alin.(1) din Codul administrativ prevede că dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta intre mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. (2) Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Art.137 Cod administrativ, stipulează că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Art.92 alin.(l) Cod administrativ, stipulează că autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. (2) Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Mai mult ca atât, constatarea de către Plenul Consiliului Concurenței că „Avia Invest"SRL a aplicat tarife inegale pentru prestarea serviciilor de locațiune contravine constatărilor făcute de auditori, consemnate în Raportul auditului conformității încheierii și executării prevederilor Contractului de parteneriat public-privat pentru concesionarea activelor I.S."Aeroportul Internațional Chișinău", aprobat prin Hotărârea Curții de Conturi ***** din 24.01.2020.

Atrage atenția instanței de judecată că potrivit Raportului auditului conformității încheierii și executării prevederilor Contractului de parteneriat public-privat pentru concesionarea activelor I.S."Aeroportul Internațional Chișinău", aprobat prin Hotărârea Curții de Conturi ***** din 24.01.2020, în latura contractelor de locațiune, auditorii au reținut: „Auditorul a analizat Contractele de locațiune încheiate de către SRL„Avia Invest" cu "Aeroport Handling"S.A. (anterior SRL) și cu „MCH Ground Handling"SRL privitor la închirierea terenurilor tehnice în scopul deservirii aeronavelor. Rezultatele atestă că condițiile contractuale sunt similare, întreprinderile menționate închiriind spații învecinate" (pag.52 din Raportul de audit al Curții de Conturi).

Având în vedere că aceeași situație faptică este tratată în mod diferit de către două autorități publice (Consiliul Concurenței și Curtea de Conturi), la caz, reclamantul este îndreptățit să invoce încălcarea securității raporturilor juridice, în sensul art.30 în combinație cu art.140 din Codul administrativ.

În alt context, nu se poate face abstracție că Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 își are originea în constatările făcute prin Decizia nr.***** din 17.09.2020 (contestată în instanța de contencios administrativ, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, nr. dosarului electronic 2-*****).

La rândul său, adoptarea Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 17.09.2020 este rezultatul examinării plângerii „MGH Ground Handling"SRL din 09.11.2015.

La acest capitol, scoate în evidență practica vicioasă a SRL„MGH Ground Handling" de a participa pe pieţele concurențiale într-un mod cu totul deosebit, și anume, bombardând cu plângeri, reclamații și inițierii de litigii în instanța de judecată a concurenților săi. Astfel, în 2011 „Carpatair"SA („MGH Ground Handling" era parte componenta a SA"Carpatair") a depus o plângere la Bruxelles pe Aeroportul International Timișoara și compania Wizz Air. În 2012 SC„Carpatair"SA („MGH Ground Handling" era parte componenta a SA"Carpatair") a depus o plângere la Consiliul de Concurență din România, privind existența unui posibil abuz de poziție dominantă săvârșit din partea Aeroportului Internațional Timișoara „Traian Vuia" (A1T). În calitate de abuz, se invoca refuzul AIT de a asigura servicii de handling în condiții similare cu

cele oferite concurenților. Consiliul Concurenței din România nu a stabilit încălcări la calificarea abuzului de poziție dominanta din partea AIT.

După această digresiune, subliniază că urmare a examinării preliminare a plângerii ”MGH Ground Handling”SRL din 09.11.2015, prin Dispoziția ***** din 10.12.2015, Plenul Consiliului Concurenței a dispus inițierea unei investigații referitor la semnele încălcării prevederilor art.11 alin.(2) lit.c) ale Legii concurenței *****83 din 11.07.2012 de către „Avia Invest”SRL privind aplicarea în raporturile cu companiile de deservire la sol a unor condiții inegale la prestarea serviciilor de locațiune, creând în acest fel „MGH Ground Handling”SRL un dezavantaj concurențial.

Cu toate că investigația a fost inițiată pe marginea semnelor încălcării de către „Avia Invest”SRL a prevederilor art.11 alin.(2) lit.c) ale Legii concurenței *****83 din 11.07.2012, urmare a impunerii inechitabile și nejustificate a termenelor de valabilitate a contractelor de locațiune, prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 17.09.2020, s-a decis că această încălcare cade sub incidența unei alte încălcări, anume a prevederii de la art.11 alin.(1) și (2) lit.a) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012.

In condițiile arătate, constatarea de către Plenul Consiliului Concurenței precum că „Avia Invest”SRL a aplicat în raport cu „MGH Ground Handling”SRL condiții inegale la prestații echivalente manifestate prin aplicarea diferențiată a tarifelor pentru prestarea serviciilor de locațiune întreprinderilor de handling la sol, depășește limitele examinării plângerii „MGH Ground Handling”SRL din 09.11.2015. Or, potrivit plângerii, „MGH Ground Handling”SRL a reclamat doar acțiunile „Avia Invest”SRL referitor la înaintarea neîntemeiată a acordurilor adiționale de prelungire a contractelor de locațiune pe un termen nerezonabil de 30 de zile, nu și aplicarea diferențiată a tarifelor.

Mai mult ca atât, prin Dispoziția ***** din 10.12.2015, Plenul Consiliului Concurenței a dispus inițierea unei investigații referitor la semnele încălcării prevederilor art.11 alin.(2) lit.c) ale Legii concurenței *****83 din I 1.07.2012 de către „Avia Invest”SRL, privind aplicarea în raporturile cu companiile de deservire la sol a unor condiții inegale la prestarea serviciilor de locațiune în latura înaintării neîntemeiate a acordurilor adiționale de prelungire a contractelor de locațiune pe un termen nerezonabil de 30 de zile. Prin urmare, Plenul Consiliului Concurenței a depășit limitele examinării plângerii și a propriei sale Dispoziții cu ***** din 10.12.2015.

Indică că pe parcursul anului 2015, „MGH Ground Handling”SRL s-a adresat de mai multe ori la Consiliul Concurenței pentru a reclama pretinse încălcări de către „Avia Invest”S.R.L. Astfel, la data de 05 februarie 2015 la Consiliul Concurenței a parvenit plângerea „MGH Ground Handling” S.R.L. în care a fost reclamată acțiunea „Avia Invest”S.R.L. privind refuzul de a încheia contracte de locațiune și alte servicii aeroportuare (deservire la sol, de folosire a liniilor de conexiune în complexul aeroportuar, servicii comunale, servicii medicale în cadrul aerogării, de livrare a energiei electrice). Urmare a examinării plângerii și a materialelor acumulate pe parcursul examinării preliminare, prin Dispoziția nr.9 din 16.03.2015 Plenul Consiliului Concurenței a inițiat investigația referitor la semnele încălcării art.11 alin.(2) lit.c) și lit.f) al Legii concurenței *****83 din 11.07.2012 de către „Avia Invest”S.R.L., iar la data de 10.09.2015 de către Plenul Consiliul Concurenței a fost adoptată Decizia nr.APD-37/15- 44, prin care s-a decis: 1. A constata încălcarea art.11 alin.(2) lit.c) al Legii concurentei *****83 din 11.07.2012 de către „Avia Invest”S.R.L. prin aplicarea unor condiții inechitabile întreprinderii „MGH Ground Handling”S.R.L. în raport cu întreprinderea „Aeroport Handling”S.R.L. la prestarea serviciilor de locațiune. 2. A aplica întreprinderii „Avia Invest”S.R.L.(IDNO - 1013600025635), cu adresa juridică MD-2004, mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, 202 o

amendă pentru încălcarea art.11 alin.(2) lit.c) al Legii concurenței *****83 din 11.07.2012 în mărime de 5189226,73 lei (cinci milioane o sută optzeci și nouă mii două sute douăzeci și șase lei, 73 bani).

La 20 octombrie 2015, SRL„Avia Invest" a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea Deciziei Plenul Consiliul Concurenței nr.***** din 10.09.2015.

La 21 octombrie 2015, SRL„MGH Ground Handling" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu SRL„Avia Invest" cu privire la modificarea deciziei nr.***** din 10 septembrie 2015, în partea ce ține de pct.2 și obligarea Consiliului Concurenței să emită o decizie prin care pentru încălcarea art.11 alin.(2) lit.c) să fie aplicată față de SRL„Avia invest" o amendă de 2% din cifra totală de afaceri în temeiul art.72 alin.(3) lit.b) al Legii concurenței, obligarea SRL„Avia Invest" să semneze contractele de locațiune cu SRL„MGH Ground Handling" pentru o perioadă de cel puțin 36 luni, constatarea perioadei încălcării ca având loc începând cu 01.01.2015 - până în prezent, calificarea acordurilor adiționale la contractele de locațiune cu SRL„MGH Ground Handling" cu valabilitate o lună ca fiind abuz de poziție dominantă ce constituie o încălcare a art.11 alin.(1) și (2) lit.f) al Legii concurenței, aplicarea suplimentară față de SRL„Avia Invest" a amenzii în mărime de 2% din cifra totală de afaceri conform art.72 alin.(3) lit.b) al Legii concurenței în temeiul constatării încălcării prevăzute la pct.3.4, constatarea poziției dominante a SRL„Avia Invest" pe piața serviciilor aeroportuare, constatarea faptului că SRL„Avia Invest" și SRL„Aeroport Handling" sunt întreprinderi dependente.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2016 cauzele au fost conexate într-o singură procedură, iar prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017 atât acțiunea depusă de SRL„Avia Invest", cât și acțiunea depusă de SRL"MGH Ground Handling" au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Atât SRL„MGH Ground Handling", cât și SRL„Avia invest" au depus recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, urmare a căruia de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost adoptată decizia din 21 februarie 2018, prin care: - s-a respins recursul declarat de către avocatul Andrei Bivol în interesele Societății cu răspundere limitată „MGH Ground Handling"; - s-a admis recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Avia Invest"; - s-a casat parțial hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Avia Invest" împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului administrativ, și cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „MGH Ground Handling" împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Avia Invest" cu privire la modificarea actului administrativ, în partea respingerii acțiunii depuse de Societatea cu răspundere limitată „Avia Invest" și în această parte s-a emite o nouă hotărâre prin care: s-a admis acțiunea Societății cu răspundere limitată „Avia Invest" împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului administrative și s-a anulat decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 10 septembrie 2015; în rest, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017 a fost menținută.

Ținând cont că pe aceeași situație, cu aceleași părți implicate, instanța deja s-a pronunțat (a se vedea Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit a Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2018), probele enunțate în actul administrativ contestat (Decizia nr.***** din 30.06.2022) nu sunt pertinente. Astfel, autoritatea de lucru judecat nu se referă doar la elementele de fapt și de drept a deciziei jurisdicționale, ci și la motivele și probele

ce au fost analizate și respectiv sunt indiscutabile.

În speță, prin adoptarea Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 care își are originea în fapte constatate într-o decizie anulată (Decizia nr.***** din 10.09.2015), de către Plenul Consiliului Concurenței a fost afectată securitatea raporturilor juridice, facându-se constatări care contravin Deciziei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2018, dosar nr.3ra-153/18, în special, instanța de recurs menționează că: „SRL„Avia Invest" în mod egal a tratat ambii concurenți, atât SRL„MGH Ground Handling", cât și SRL„Aeroport Handling", fapt ce se confirmă prin probele administrate în cadrul judecării cauzei și anume, prin contractele de locațiune încheiate între SRL„Avia Invest" și SRL„Aeroport Handling", echivalente celor încheiate cu SRL„MGH Ground Handling": contractul de locuțiune ***** - transmiterea în locuțiune a încăperilor administrative, prelungit la 10.12.2014 pentru perioada 01.01.2015-31.12.2015; contractul de locuțiune **********4 - transmiterea în locațiune a unei suprafețe betonate, prelungit la 10.12.2014 pentru perioada 01.01.2015-31.12.2015; contractul de locuțiune ***** - transmiterea în locațiune a unor încăperi în aerogara, prelungit la 31.12.2014 până la 01.03.2015. Prin urmare, instanța de recurs reiterează că acordurile adiționale la contractele sus-menționate, care sunt echivalente contractelor încheiate între SRL„MGH Ground Handling" și SRL„Avia Invest" (*****) au fost prelungite pe termen de cel mult un an, dar nu trei ani. In același timp, Colegiul reține că contractul de locațiune *****, încheiat între SRL„Avia Invest" și SRL„Aeroport Handling" privind locuțiunea unui spațiu destinat vînzării de bilete pe un termen de trei ani, mult invocat de recurentul SRL„MGH Ground Handling" și de Consiliul Concurenței, nu are tangență cu practicarea activității aferente pieții discutate și anume nu ține de prestarea serviciilor de deservire la sol și serviciilor aferente în Aeroportul Internațional Chișinău, pentru care SRL„MGH Ground Handling" și SRL„Aeroport Handling" sau considerat drept concurenți. Este de reținut că conținutul contractului de locațiune *****, denotă că suprafața respectivă a fost închiriată de SRL„Aeroport Handling" pentru practicarea altei activități decât cea aferentă pieții serviciilor de deservire la sol - și anume vînzarea biletelor avia - activitate pe care SRL„MGH Ground Handling" nici nu o practică. S-a mai stabilit în cadrul judecării cauzei că SRL„MGH Ground Handling" nu face și nu a făcut niciodată comerț cu bilete de avion în incinta Complexului Aerogării și nu a solicitat niciodată SRL„Avia Invest" spațiu pentru casa de bilete. In contextul dat, acest contract nu aduce anumite atingeri intereselor SRL„MGH Ground Handling", inclusiv prin prisma respectării legislației anticoncurențiale. Mai mult, prin conținutul contractului de locațiune ***** se atestă că suprafață închiriată este amplasată în zona cu acces nelimitat, spre deosebire de contractele de locațiune încheiate cu SRL„MGH Ground Handling" (menționate mai sus), ce presupun locațiunea în zona cu acces limitat: pentru platoul de beton: pentru boxa tehnică, situată pe platoul de beton: oficiul companiei, situat în incinta Complexului Aerogării.".

Urmând constatările făcute de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, referitoare la echivalența contractelor de locațiune încheiate între SRL„Avia Invest" și SRL„Aeroport Handling", pe de o parte și SRL„MGH Ground Handling" pe de altă parte, actul administrativ adoptat (Decizia Plenului Consiliului Concurentei ***** din 30.06.2022) nu poate fi considerat complet motivat, în sensul art.118 Cod administrativ, iar așa cum rezultă din alin.(3) al aceleiași norme, nemotivarea completă condiționează ilegalitatea acestuia și drept consecință, urmează a fi anulat.

În special, Decizia Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2018, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu poate

fi contrazisă. Răsturnarea puterii lucrului judecat, determină o instabilitate a raporturilor juridice, care, odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu o pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

Potrivit art.120 din Constituția Republicii Moldova, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a ailor hotărâri judecătorești definitive.

Conform art.123 alin.(2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

La fel, prevederile art.229 alin.(l) Cod administrativ, dar și cele stipulate la art.16 alin.(1) Cod de procedură civilă, consfințesc caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești. Aceasta înseamnă că niciun subiect de drept nu trebuie să întreprindă acte de natură să contravină hotărârii judecătorești, ceea ce în esență constituie respect față de autoritatea judecătorească. Altfel spus, caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești reclamă obligația de executare a hotărârii judecătorești dacă li se adresează sau abținerea de la emiterea unor decizii/hotărâri contrare hotărârii judecătorești definitive.

La fel, CEDO a stabilit că autoritățile sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art.6.1 din Convenția Europeană (a se vedea: cauza Aurel Beian contra României, hotărârea din 06 decembrie 2007). Dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărâre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creând speranța legitimă că nu va mai fi negată de o altă instanță de judecată într-o procedură ulterioară.

Existența unei conexiuni consecvențională dintre Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 10 septembrie 2015 (anulată de către instanța de judecată), pe de o parte, și Decizia nr.***** din 30.06.2022, pe de altă parte, face ca constatările făcute de către pârât în decizia contestată cu privire la neechivalența contractelor de locațiune să fie lipsite *per se* de netemeinicie, ceea ce presupune că Decizia nr.***** din 30.06.2022 este afectată de ilegalitate.

În concluzie, deoarece Plenul Consiliului Concurenței a ignorat explicațiile tuturor participanților la procedura administrativă și întrucât circumstanțele factologice prezentate în actul administrativ individual defavorabil se opun probelor și bazei legale, fiind în contradicțiile cu constările făcute de către Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție în Decizia sa din 21.02.2018, incontestabil Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 este ilegală, în virtutea încălcării normelor imperative stipulate la art.120 din Constituția RM și art.118 alin.(2) lit.c), art.140 Cod administrativ.

O altă circumstanță invocată de pârât în decizia contestată în susținerea operațiunii de preluare a controlului asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL de către „Avia Invest”S.R.L. vizează oferirea de către întreprinderea „Avia Invest”SRL a contractelor de împrumut fără dobândă și fără garanții întreprinderii „Air Handling”SRL, asociatul „Aeroport Handling”SRL (începând cu data de 06.05.2015 până la data de 18.12.2018), ceea ce în

concepția pârâtului denotă existența unor relații speciale între aceste întreprinderi, care nu pot fi explicate altfel decât prin existența unei dependențe economice între acestea. Respectiva deducție este vădit neîntemeiată, întrucât în pct.18-22 din prezenta cerere de chemare în judecată au fost combătute argumentele pârâtului referitoare la existența vreunei dependente dintre „Air Handling"SRL și „Avia Invest"SRL.

Adițional la cele consemnate, scoate în evidență caracterul eronat al deducției pe care o admite pârâtul, pe care „Avia Invest"S.R.L. a expus-o și în Observațiile la Raportul de investigație (scrisoarea *****2/238 din 21.03.2022 (nr. de intrare *****din 22.03.2022), dar care a rămas fără analiză. La concret, Plenul Consiliului Concurenței invocă în pct.37 din Decizia nr.***** din 30.06.2022: „Astfel, putem observa că perioada de timp (28.02.2017 - 04.09.2018), în care întreprinderii „Air Handling"SRL i-au fost acordate 93 de contracte de împrumut fără dobândă în sumă totală de 236.891 mii lei de către întreprinderea „Avia Invest"SRL, se suprapune cu perioada de timp în care dl Ciochină Arcadie figura, concomitent, drept asociat și beneficiar efectiv al întreprinderii „Aeroport Handling"SRL și membru al consiliului societății „Avia Invest"SRL - până la data de 07.04.2017". Această informație este falsă, și vine în contradicție cu informația expusă în Tabelul nr.3 din Decizia nr.***** din 30.06.2022. Or, dl Ciochină Arcadie a devenit asociatului unic, deci beneficiar efectiv al întreprinderii „Aeroport Handling"SRL începând cu data de 18.12.2018, iar calitatea lui de membru în consiliul societății „Avia Invest"SRL a încetat la 07.04.2017. Deci, nu se poate susține că, la caz, există o suprapunere cu perioada de timp în care dl Ciochină Arcadie figura, concomitent, drept asociat și beneficiar efectiv al întreprinderii „Aeroport Handling"SRL și membru al consiliului societății „Avia Invest"SRL (care a durat până la data de 07.04.2017).

Sub acest aspect, Consiliul Concurenței confundă calitatea de administrator al dlui Ciochină Arcadie al întreprinderii „Aeroport Handling"SRL cu calitatea de asociat unic (beneficiar electiv). Subliniază că, chiar dacă în perioada 06.08.2014 - 07.04.2017, dl Ciochină Arcadie a fost membru al consiliul societății „Avia Invest"SRL și totodată administrator al întreprinderii „Aeroport Handling"SRL în perioada în care „Air Handling"SRL figura drept asociat), circumstanța respectivă nu poate fi calificată drept relație de dependență economică dintre aceste întreprinderi bazate pe existența legăturilor structurale în sensul pct.16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice, relațiile de dependență economică. Aceasta deoarece, Consiliul societății „Avia Invest"SRL în perioada de referință era format din 7 membri, toți având drept de vot egal. Deci, dl Ciochină Arcadie nu era unicul factor decizie a „Avia Invest"SRL, iar o singură persoană nu putea să influențeze decizia Consiliului societății. Decizia de a contracta a fost una colegială. De aceea, alegația Consiliului Concurenței referitoare la făptui că membrii consiliului societății „Avia Invest"SRL, cu drept de vot în cadrul întreprinderii, în perioada anilor 06.08.2014 - 09.04.2019, au gestionat în comun activitatea întreprinderii „Avia Invest"SRL, executând conducerea și controlul general al activității societății, inclusiv relațiile contractuale în raport cu întreprinderile „Air Handling"SRI, și „Aeroport Handling"SRL, este o declarație exagerată. Or, un singur membru în consiliul societății din 7, care nu este beneficiar efectiv la o altă întreprindere, nu presupune existența unei dependențe dintre societățile comerciale.

Mai mult ca atât, șochează faptul că la identificarea dependenței dintre întreprinderi, Consiliul Concurenței se bazează pe Raportul Kroll (Project Tenor II - Detailed Report prepared for National Bank of Moldova, făcut public de către dl Adrian Candu - Președintele Parlamentului Republicii Moldova în perioada 23 ianuarie 2015 - 24 februarie 2019. (A se vedea pct.39 par.2 din Decizia contestată, trimiterile cu nr.8 și 9). Din debutul Raportului Kroll 1 și 2,

cu denumirea - „Document confidențial; Utilizare restricționată”, deducem că informațiile furnizate în cele două rapoarte întocmite de către Kroll se bazează pe documente disponibile publicului, precum și pe unele acte oferite companiei Kroll de către Banca Națională a Moldovei. La fel, se face mențiunea, potrivit căreia declarațiile făcute în cadrul rapoartelor ce vizează aspectele financiare, normative sau juridice ar trebui interpretate ca observații generale, care se bazează exclusiv pe experiența companiei Kroll în calitate de consultant în materie de risc și nu pot fi considerate drept o consultanță în domeniul financiar, normativ sau juridic, pe care compania Kroll nu este autorizată să o ofere. De aceea, Raportul Kroll la care face referire Consiliul Concurenței nu poate constitui o probă în sensul art.52 alin.(4) și alin.(5) din Legea concurenței.

Un alt aspect reflectat în Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 vizează acordarea de favoruri întreprinderii „Aeroport Handling”SRL de către „Avia Invest”SRL, la baza căreia a stat raportul Curții de Conturi, din care rezultă că la solicitarea „Aeroport Handling”SRL, „Avia Invest”SRL a acordat acesteia în perioada 20.02.2017-21.12.201 8 împrumuturi fără dobândă, în temeiul a trei contracte de împrumut după cum urmează: - contractul de împrumut ***** în sumă de 1 250 000 lei (dl Ciochina Arcadie nu asociat (beneficiar efectiv) al întreprinderii „Aeroport Handling” SRL); - contract de împrumut ***** în suină de 1531140 lei (dl Ciochina Arcadie nu asociat (beneficiar efectiv) al întreprinderii „Aeroport Handling” SRL); - contract de împrumut ***** în sumă de 3 000 000 lei (dl Ciochina Arcadie nu mai era membru al societății „Avia Invest”SRL).

Potrivit calculelor realizate de către Curtea de Conturi, în urma acordării împrumuturilor fără dobândă întreprinderii „Aeroport Handling”SRL, „Avia Invest”SRL, a ratat venituri în sumă de cel puțin 188 078,30 lei. In definitivă, Consiliul Concurenței relevă că ținând cont de faptul că, ”Aeroport Handling”SRL a beneficiat de împrumuturi fără dobândă și fără garanții din partea întreprinderii „Avia Invest”SRL, se constată existența unor relații speciale între aceste întreprinderi.

In replică, atrage atenția că „Avia Invest”SRL, acordă împrumuturi la cerere, astfel pârâtul tratează eronat noțiunea de împrumut și cea de finanțare; or, finanțarea din propria inițiativă determină suportul financiar preferențial, și nu împrumuturile. De reținut că reclamantul în perioada de referință a acordat împrumuturi fără dobândă mai multor companii (rezidente) în scopul susținerii activității acestora, iar Consiliul Concurenței nu are nicio pretenție în acest sens. De aici apare ca firească întrebarea: De ce doar în raport cu împrumutatul „Aeroport Handling”SRL, pârâtul consideră că „Avia Invest”SRL a manifestat o atitudine preferențială?

De reținut că anume Consiliului Concurenței, potrivit legii, îi revine sarcina probei încălcării (art.52 alin.(3) din Legea concurenței). Astfel pârâtul nu a demonstrat prin probatoriul acumulat și argumentele invocate în actul administrativ individual defavorabil că ”Avia Invest”SRL a încălcat prevederile art.art.20 alin.(l) și alin.(2) lit.b) și 22 alin.(l) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012, prin urmare, reclamantul nu este pasibil de răspundere prevăzută de lege.

În dezvoltarea acestei poziții procesuale, consemnează că potrivit art.22 alin.(1) din Legea concurenței, „operațiunile de concentrare economică sunt supuse evaluării și urmează a fi notificate Consiliului Concurenței înainte de punerea în aplicare, atunci când cifra totală de afaceri realizată cumulativ de întreprinderile implicate, înregistrată în anul anterior operațiunii, depășește 25 000 000 lei și există cel puțin două întreprinderi implicate în operațiune care au realizat pe teritoriul Republicii Moldova, fiecare în parte, o cifră totală de afaceri mai mare de 10

000 000 lei în anul anterior operațiunii". Cifra totală de afaceri realizată de întreprinderile implicate se calculează conform prevederilor art.24 al Legii concurenței.

Astfel, Consiliul Concurenței s-a rezumat la întocmirea unui tabel (A se vedea: Tabelul nr.4 din Decizia nr.***** din 30.06.2022) în care a reflectat cifra totală de afaceri realizată de către întreprinderile insinuate că au fost implicate în operațiunea de concentrare economică, în contradicție cu prevederile art.24 alin.(l) din Legea concurenței, care prevede: „în sensul prezentului capitol, cifra totală de afaceri cuprinde sumele obținute de întreprinderile implicate în anul anterior din vânzare de produse făcând parte din activitățile obișnuite ale întreprinderilor în cauză, după deducerea rabaturilor aplicate la vânzare și a taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite direct legale de cifra de afaceri".

Având în vedere că Consiliul Concurenței pretinde în pct.43 din Decizia nr.***** din 30.06.2022 că „întreprinderea „Avia Invest"SRL avea obligația de a notifica operațiunea de concentrare economică Consiliului Concurenței, până la punerea în aplicare a acesteia, în vederea stabilirii compatibilității cu mediul concurențial", în combinație cu alegația Consiliului Concurenței cum că operațiunea de preluare a controlului indirect de către întreprinderea „Avia Invest"SRL asupra întreprinderii „Aeroport Handling"SRL, care chipurile a început la data de 29.05.2014, nu este clar de ce pârâtul reflectă în Tabelul nr.4 din Decizia nr.***** din 30.06.2022 cifra de afaceri a întreprinderile analizate pentru anii 2013-2021? Or, art.22 alin.(1) din Legea concurenței are ca punct de pornire anul anterior operațiunii. Din perspectiva celor consemnate, rezultă că Consiliul Concurenței nu are o viziune clară asupra momentului operațiunii de concentrare economică.

Mai mult ca atât, nu este clară poziția pârâtului cu privire la pretinsa obligație a reclamantului de a notifica Consiliul Concurenței înainte de punerea în aplicare a concentrării economice, în condițiile în care se invocă că „Operațiunea de preluare a controlului de către „Avia Invest"SRL asupra întreprinderii "Aeroport Handling"SRL, a avut loc în mai multe etape și a început la data de 29.05.2014 (dată, în care întreprinderea „Avia Invest"SRL a obținut controlul indirect asupra "Aeroport Handling"SRL prin intermediul întreprinderilor care făceau parte din grupul „Air Classica"SRL), însă notificarea acesteia la Consiliul Concurenței nu a avut loc. La această dată (29.05.2014) exista legătura economică dintre „Avia Invest"SRL și „Aeroport Handling"SRL, inclusiv prin contractul de locațiune ***** încheiat la data de 01.01.2014" (pct.72 din Decizia nr.***** din 30.06.2022). Cu toate acestea, în Decizia nr.***** din 30.06.2022 nu se descrie care ar fi aceste etape de preluare a controlului de către „Avia Invest"SRL asupra întreprinderii „Aeroport Handling"SRL. În realitate, insinuarea unei concentrări economice etapizate are menirea de a atribui caracter continuu pretinsei operațiuni de concentrare economică, pentru a putea evita aplicarea la caz a termenului de prescripție. Astfel, potrivit alin.(l) și alin.(2) art.81 din Legea concurenței *****83/2012: „Dreptul Consiliului Concurenței de a aplica sancțiuni pentru încălcarea prevederilor prezentei legi se supune următoarelor termene de prescripție: a) un an, în cazul încălcărilor ce țin de concurență neloială prevăzute la art.15-19; b) trei ani, în cazul încălcării prevederilor art.68; c) cinci ani, în cazul tuturor celorlalte încălcări ale prevederilor prezentei legi. Termenul de prescripție începe să curgă de la dala comiterii încălcării. In cazul încălcărilor cu caracter continuu sau repetate, termenul de prescripție începe să curgă de la data încetării încălcării".

Întrucât Consiliul Concurenței indică că reclamantul a încălcat obligația de a notifica pârâtul despre operațiunea de concentrare economică, în sens uzual, nenotificarea reprezintă o faptă unică, nu însă o faptă neîntreruptă, timp nedeterminat a respectivei activități. Deci, chiar prin absurd, încălcarea obligației de notificare a concentrației economice, ținând cont de

presupusa dată a preluării controlului de către „Avia Invest”SRL asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL (29.05.2014), dreptul pârâtului de a aplica sancțiune s-a prescris la data de 29.05.2019.

Reieșind din alegațiile generice ale pârâtului referitoare la încălcarea art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(1) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012 comisă de către întreprinderea „Avia Invest”SRL, nu poate fi făcută abstracție de prevederile art.22 alin.(2) din Legea concurenței *****83/2012, potrivit căreia: „Prin punerea în aplicare a operațiunii de concentrare economică se înțelege, după caz, încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau preluarea pachetului de control”. Dat fiind caracterul alternativ al circumstanțelor care califică o faptă drept punere în aplicare a operațiunii de concentrare economică, Consiliul Concurenței urma să dovedească incidența uneia dintre cele trei categorii de fapte. În context, Consiliul Concurenței s-a baza pe relații economice dintre „Aeroport Handling”SRL și „Avia Invest”SRL, manifestate prin existența unor contracte de locațiune și a contractelor de împrumut între doi agenți economici, pe care le-a metamorfozat și prezentat drept preluare a controlului indirect de către întreprinderea „Avia Invest”SRL asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL, fără o bază juridică și factologică care ar convinge un observator obiectiv în credibilitatea celor susținute de Consiliul Concurenței.

Este de remarcat că decizia menționată preia fidel (copy-paste) conținutul Raportului de investigație, fără a combate observațiile depuse de către reclamant la data de 21.03.2022. Consiliului Concurenței a înlocuit (în conținut) expresia „prezentul raport” cu sintagma „prezenta decizie”, fapt care denotă superficialitate și intenția Consiliului Concurenței de a sancționa reclamantul, indiferent de ce argumente și probe nu ar fi fost invocate în acest sens.

Din rațiunile indicate supra, consideră că actul administrativ individual contestat este insuficient motivat. Prin urmare, Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.DCE- 14/20-45 din 30.06.2022, contravine prevederilor art.118 Cod administrativ, iar o interpretare a alin.(3) al aceleiași norme, presupune că nemotivarea completă a actului administrativ condiționează ilegalitatea acestuia.

Toate acestea confirmă că decizia contestată este neîntemeiată și, în consecință, trebuie anulată de către instanța de judecată.

Cu referire la ilegalitatea pct.2din partea dispozitivă a Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 (implicit, a părții motivatorii referitoare la acesta), prin care s-a decis: a declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial, deoarece aceasta ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia.

Pentru a declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial, Consiliul Concurenței susține că prin realizarea operațiunii de concentrare economică întreprinderea „Avia Invest”SRL, practic a înlăturat de pe piața serviciilor de handling la sol întreprinderea „MGH Ground Handling”SRL (singurul concurent al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL), totodată, obținând avantaje economice urmare a realizării operațiunii de concentrare economică nenotificată Consiliului Concurenței. La fel, se mai invocă că concentrarea economică dintre întreprinderile „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL, manifestată prin dependența structurală și economică dintre întreprinderi, prin care „Avia Invest”SRL a exercitat controlul și a influențat „Aeroport Handling”SRL, a avut ca efect reducerea semnificativă a cotei pe piața serviciilor de handling la sol, în limita teritoriului Aeroportului Internațional Chișinău a întreprinderii „MGH Ground Handling”SRL, de la circa 40% în anul 2013 (anul anterior tranzacției), la circa 7% în anul 2020.

În context, pârâtul scapă din vedere că reducerea semnificativă a cotei pe piața serviciilor de handling la sol, în limita teritoriului Aeroportului Internațional Chișinău a întreprinderii „MGH Ground Handling”SRL, de la circa 40% în anul 2013 (anul anterior tranzacției), la circa 7% în anul 2020, se datorează unor factori și circumstanțe neimputabile „Avia Invest”SRL.

În argumentare, invocă că circumstanța dată a fost deja suspusă examinării judiciare efective, context în care Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție în Decizia din 21 februarie 2018, dosar nr.3ra-153/18 a reținut următoarele: ”... renunțarea companiilor aeriene „Siberian Airlines”, „Urala Airlines” și „Atlas Jet” la serviciile SRL„MGH Ground Handling” a avut loc în aprilie și mai 2015, fapt confirmat de probele prezentate de SRL „MGH Ground Handling” și explicațiile reprezentanților acestuia, iar între refuzul SRL„Avia Invest” de a prelungi locațiunea pe termen de 3 ani(prelungirea tacită a locațiunii pe termen nedeterminat) și încetarea colaborării de SRL„MGH Ground Handling” cu „Siberian Airlines”, „Urala Airlines” și „Atlas Jet” există o perioadă de timp destul de mare. Acest răstimp atestă în primul rând lipsa totală a legăturii cauzale între acțiunile SRL„Avia Invest” și renunțarea companiilor avia menționate la serviciile SRL„MGH Ground Handling” și contrariul nu s-a dovedit. Iar, pierderea unor clienți de către SRL„MGH Ground Handling” nu este legată de acțiunile SRL„Avia Invest” și s-a produs mult mai târziu după ce SRL„Avia Invest” i-a prezentat companiei de handling acorduri de prelungire a locațiunii, de aceea aceste evenimente rămîn pe seama SRL„MGH Ground Handling” și nu sunt imputabile SRL”Avia Invest”. Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că prima instanță în mod arbitrar a acceptat drept probă în confirmarea prejudiciului, scrisoarea SRL„MGH Ground Handling” ***** din 03.08.2015, în care se invocă că din cauza acțiunilor SRL„Avia Invest” cota de piață a SRL„MGH Ground Handling” s-a micșorat, deoarece este întocmită în mod unilateral și fără confirmarea prin probe”.

Mai mult ca atât, prin scrisoarea „Avia Invest”SRL *****2/735 din 25 noiembrie 2019 în adresa Consiliului Concurenței, reclamantul a relatat că circumstanțele factologice bazate pe probe atestă că SRL„MGH Ground Handling”, dimpotrivă a achiziționat clienți noi în perioada de după anul 2015, ceea ce înseamnă că cota pe piață a companiei nu putea să scadă. În anul 2018, de către SRL„MGH Ground Handling” a fost încheiat un contract de prestare a serviciilor de handling cu compania aeriană israeliană „Archia”, companie care a realizat zboruri până în ianuarie 2020, încetându-și activitatea din cauza riscurilor rezultate din pandemia mondială COVID-2019. Deci, ce legătură are „Avia Invest”SRL cu acest fapt neinvincibil?

Cu referire la impactul operațiunii de concentrare economică nenotificate dintre întreprinderile „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL asupra mediului concurențial și încălcărilor prevăzute de art.11 alin.(1), (2) lit.a) și lit.c) din Legea concurenței, Plenul Consiliului Concurenței face trimitere la constările făcute în Decizia nr.***** din 17.09.2020 (pct.4 este suspendat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10.11.2020, menținută prin Decizia Curții de Apel din 06.05.2021). Astfel, la pag.41 din Decizia nr.***** din 17.09.2020 se indică circumstanțe în contradictoriu cu cele constatate de Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție în Decizia din 21 februarie 2018, dosar nr.3ra-l53/18, ceea ce desființează constatarea pârâtului că anume datorită abuzului de poziție dominantă de către reclamant, „MGH Ground Handling” a fost în imposibilitate de a contracta noi clienți. În condițiile în care lipsa unor contracte de locațiune încheiate pe termen determinat cu operatorul aerodromului nu a constituit un impediment în contractarea de către SRL„MGH Ground Handling” a contractelor de prestare a serviciilor de handling cu compania aeriană israeliană „Archia”, alegațiile Plenului Consiliului Concurenței că

din cauza valabilității contractelor de locațiune pe termen de 30 zile, SRL„MGH Ground Handling” nu a avut posibilitatea să garanteze companiilor aeriene siguranța raporturilor juridice, respectiv, prestarea continuă și neîntreruptă a serviciilor de handling la sol, sunt vădit neîntemeiate.

Cu privire la ilegalitatea pct.3 din partea dispozitivă a deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 (implicit, a părții motivatorii referitoare la acesta), prin care s-a decis: a constata că operațiunea de concentrare economică a fost desfăcută la data de 24.06.2021 prin înstrăinarea cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL.

Pentru a decide astfel, Plenul Consiliului Concurentei a reținut că operațiunea de concentrare economică nenotificată a fost desfăcută la data de 24.06.2021 prin înstrăinarea cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL unei persoane terțe grupului de întreprinderi din care face parte întreprinderea „Avia Invest”SRL.

În dezvoltarea ideii, pârâtul reține că la data de 24.06.2021, cota de 100% din capitalul social al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL, a fost achiziționată de către dl Suvorov Alexandr, preluând astfel controlul direct asupra întreprinderii, iar la momentul aprobării actului administrativ individual defavorabil din analiza materialelor și instrumentelor disponibile autorității de concurență rezultă că dl Suvorov Alexandr nu este persoană afiliată grupului de întreprinderi din care face parte întreprinderea „Avia Invest”SRL.

În replică, „Avia Invest”SRL reiterat scoate în evidență faptul nici începând cu data de 24 iunie 2021 și nici înainte de înstrăinarea cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL către dl Suvorov Alexandr, nu a avut relații de dependență economică cu ultima entitate, toate raporturile rezumându-se la relații juridice civile ordinare, fără deținerea unui control direct sau indirect asupra „Aeroport Handling”SRL. Argumentele în susținerea acestei poziții au fost reflectate anterior. Deci, constatarea că operațiunea de concentrare economică a fost desfăcută la data de 24.06.2021 prin înstrăinarea cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL este declarativă, întrucât presupusa operațiune de concentrare economică din partea reclamantului nu a existat niciodată.

Cu referire la ilegalitatea pct.4din partea dispozitivă a deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 (implicit, a părții motivatorii referitoare la acesta), prin care s-a decis: a aplica întreprinderii „Avia Invest”SRL, ținând cont de gravitatea faptei, durata încălcării, o amendă egală cu 2,8% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării, ceea ce reprezintă 17 480 027,66 lei (șaptesprezece milioane patru sute optzeci mii douăzeci și șapte lei 66 bani).

Potrivit art.71 lit.d) din Legea concurenței *****83 din I 1.07.2012, „Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să aplice, prin decizie, întreprinderilor amenzi în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, aceste întreprinderi, inter alia, nu notifică o concentrare economică, definită la art.22 alin.(l), înainte de punerea în aplicare a acesteia, cu excepția cazurilor în care sunt autorizate în mod expres în acest sens în conformitate cu art.20 alin.(5) sau printr-o decizie adoptată în temeiul art.20 alin.(6)”.

Prin urmare, situația-premisă de aplicare a amenzii constituie întrunirea cumulativă a două aspecte: aspectul de ordin obiectiv (omisiunea de a notifica o concentrare economică, definită la art.22 alin.(1), înainte de punerea în aplicare a acesteia) și aspectul de ordin subiectiv (vinovăția întreprinderii la comiterea faptei, atât sub formă de intenție, cât și sub formă de imprudență).

Opinează că, în prezenta cerere de chemare în judecată, a adus argumente pertinente,

susținute factologic și legal care infirmă și combat constatările Plenului Consiliului Concurenței făcute în decizia contestată cum că SRL„Avia Invest” a încălcat art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(1) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012.

Mai mult ca atât, luarea unei noi decizii (Decizia nr.***** din 30.06.2022) de către Plenul Consiliului Concurenței, bazate pe circumstanțe expuse în Decizia Plenului Consiliului Concurentei nr.***** din 10.09.2015, anulată de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție prin Decizia din 21 februarie 2018, dosar nr.3ra-153/18, dându-le actualmente o altă calificare juridică - punerea în aplicare a operațiunii de concentrare economică fără notificarea Consiliului Concurenței, și anume - constatarea că, de către „Avia Invest”S.R.L. au fost impuse condiții nejustificate și inechitabile în contractul de locațiune încheiat cu „MGH Ground Handling”S.R.L., respectiv aplicarea diferențiată a tarifelor pentru prestarea serviciilor de locațiune a întreprinderilor de handling la sol, reprezintă de fapt încălcarea puterii lucrului judecat și a securității raportului juridic.

În al doilea rând, Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 nu conține motivarea clară a aplicării amenzii egală cu 2,8% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării și nu au fost prezentați factorii agravanți de care s-a ținut cont la stabilirea valorii amenzii de egală cu 2,8% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării.

Consiliul Concurenței doar a reprodus generic că la evaluarea gravității încălcării normelor materiale ale legislației concurențiale se iau în considerare, în special, natura faptei săvârșite, ponderea în cifra totală de afaceri a vânzărilor de produse realizate de întreprindere pe piața geografică relevantă de pe teritoriul Republicii Moldova care au legătură directă sau indirectă cu încălcarea (atunci când este posibilă o astfel de estimare), cotele de piață cumulate ale tuturor întreprinderilor participante, impactul încălcării pe piață (atunci când acesta poate fi măsurat), probabilitatea ca o operațiune de concentrare economică să fi fost interzisă dacă ar fi fost notificată, fără ca să țină cont de acești factori. În principiu, pârâtul a stabilit că încălcările constatate sunt de gravitate mare (de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri) deoarece există îndoieli grave privind compatibilitatea cu mediul concurențial al operațiunii de concentrare economică realizată. Deci, Consiliul Concurenței operează cu prezumții și nu cu fapte constatate prin probe.

In concluzie, actul administrativ individual defavorabil contestat nu conține nici o analiză a factorilor agravanți și/sau atenuanți, stabilindu-se un cuantum exorbitant al amenzii fără o argumentare rezonabilă, iar aceste aspecte denotă lipsa transparenței concluziilor și faptelor stabilite în decizie.

Printre altele, Curtea Constituțională în pct.21 din Decizia nr.52 din 06.09.2016 a reținut că instanțele de judecată „au competență deplină în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Plenul Consiliului Concurenței a aplicat o amendă. Instanțele menționate pot reduce sau majora amenzile aplicate, iar în cazul în care conchid că decizia privind constatarea încălcării și/sau aplicarea amenzii este neîntemeiată și/sau este adoptată cu încălcarea procedurii, pot anula amenzile aplicate.”

Luând în calcul argumentele și probele prezentate care desființează constatările Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 privitoare la încălcarea de către ”Avia Invest”SRL a prevederilor art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(1) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012, în virtutea netemeiniciei numitelor încălcări, instanța de judecată urmează să anuleze decizia contestată, astfel anulându-se și amenda impusă în sarcina reclamantului. Or, întrucât răspunderea constă în obligația de a suporta sancțiunea regulii de

drept pentru un fapt imputabil, constată că în speță încălcarea prevederilor art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(1) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012, nu-i poate fi imputată reclamantului și, prin urmare, nu poate opera nici răspunderea „Avia Invest”SRL.

Cu titlu de argumente privind vătămarea drepturilor reclamantului prin adoptarea actului administrativ individual defavorabil, invocă că conform art.17 Cod administrativ drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Analizând în ansamblu activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică - Consiliul Concurenței în procesul emiterii actului administrativ individual defavorabil - Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022, constată că aceasta a fost adoptată: 1) în baza unor informații care nu corespund adevărului, cu denaturarea deliberată a circumstanțelor factologice, fără a lua în calcul toate argumentele și probele prezentate de destinatarul actului administrativ individual defavorabil - SC„Avia-Invest”SRL; 2) în rezultatul aplicării eronate și arbitrare a legii; 3) fără a respecta puterea lucrului judecat și puterea lucrului decis, fiind lezată securitatea raportului juridic și ordinea socială.

Prin urmare, prin emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat, reclamantului i-au fost vătămate următoarele drepturi: dreptul la un proces echitabil; dreptul la o bună reputație; dreptul la siguranța și protecția deplină a investițiilor; dreptul la proprietate.

Astfel, adoptarea Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022 reprezintă o situație-premisă determinantă prin care reclamantului (ce are calitatea de concesionar) i se creează obstacole în vederea posedării pașnice a activelor transmise în concesiune, în contradicție cu art.23 alin.(l) lit.b) Legea nr.534/1995 cu privire la concesiuni, care garantează concesionarului: neamestecul organelor centrale de specialitate ale administrației publice (autorităților administrației publice locale) în activitatea de întreprinzător a concesionarului, cu excepția cazurilor în care printr-o astfel de activitate se încalcă legislația, se creează pericol real pentru viața și sănătatea populației sau se pot declanșa alte urmări grave. Această garanție este prevăzută și de clauzele contractuale - art.20.1. din Contractul de concesiune. La fel, datorită caracterului public al deciziei, SC„Avia-Invest”SRL îi este afectat dreptul la o bună reputație.

Consideră că prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022, reclamantului i se încălcă în mod flagrant art.6 § 1 din Convenție și art.l din Protocolul ***** la Convenție, întrucât afectează interesele patrimoniale ale SRL„Avia Invest”. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului privind art.l din Protocolul adițional ***** la CEDO, amenzile trebuie considerate totuși ca fiind imixtiuni în dreptul de proprietate, întrucât acestea lipsesc persoana vizată de o parte din patrimoniul său, și anume de suma de bani pe care trebuie să o plătească (A se vedea: Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 ianuarie 2007, Mamidakis împotriva Greciei (cererea nr. 35533/04, § 44) și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 3 iulie 2003, Buffalo împotriva Italiei (cererea nr. 38746/97, § 32).

În același timp, prin articolul 1 al doilea paragraf din Protocolul adițional ***** la CEDO se recunoaște faptul că aplicarea sancțiunilor financiare este în principiu legitimă. Conform acestui articol, nu se aduce atingere dreptului statului de a aplica acele legi pe care le consideră necesare, printre altele, pentru a asigura achitarea amenzilor pecuniare, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, recunoscând statului o marjă de apreciere în acest sens (A se vedea: Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 ianuarie 2007, Mamidakis împotriva Greciei (cererea nr. 35533/04, § 48)).

Însă, amenzile pot constitui o încălcare a dreptului de proprietate numai în cazul în care acestea creează persoanei în cauză o sarcină excesivă sau dacă îi periclitează în mod fundamental situația financiară. Cu alte cuvinte, amenzile trebuie să fie proporționale (A se vedea: Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului Mamidakis împotriva Greciei, § 44 in fine, §§ 45 și 47) și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 5 iulie 2001, Phillips împotriva Regatidui Unit (cererea nr. 41087/98, Recueil des arrets et decisions 2001-VII, § 51), și Ordonanța Curții Europene a Drepturilor Omului din 13 ianuarie 2004, Orion Bfeclav împotriva Republicii Cehe (cererea nr. 43783/98).

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, amenzile nu sunt proporționale în cazul în care reprezintă sume foarte mari care creează această sarcină excesivă astfel încât au în fapt caracter de măsură de confiscare (A se vedea: Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului Mamidakis împotriva Greciei, §§ 47 și 48) și Buffalo împotriva Italiei, § 32.

Aplicând principiile enunțate de Curtea Europeană la cauza dedusă judecății, solicită să ia în calcul că amenda aplicată de către Plenul Consiliului Concurenței în valoare de 17480027, 6 lei constituie o intervenție excesivă și intolerabilă care aduce atingere chiar substanței dreptului fundamental la respectarea proprietății. În dezvoltarea acestei teze, aduce la cunoștința instanței de judecată că pârâtul a început din 2020 o campanie de exterminare a SRL„Avia Invest”, anume prin emiterea unor decizii care impun în sarcina reclamantului amenzi și penalități cosmice. Astfel, prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 17.09.2020, SRL„Avia Invest” a fost impusă să achite o amendă în mărime de 31 635 271,05 lei (treizeci și unu milioane șase sute treizeci și cinci mii două sute șaptezeci și unu lei, 05 bani), iar prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 15.06.2022, a aplicat întreprinderii „Avia Invest”SRL penalități cu titlu cominatoriu în mărime de 5% din cifra de afaceri zilnică medie realizată în anul anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere a neexecutării pct.5 din Decizia nr.***** din 17.09.2020, în ceea ce privește încetarea comiterii încălcării constatate la pct.2 din Decizia nr.***** din 17.09.2020, ceea ce constituie 31 214 336,45 lei (treizeci și unu milioane două sute paisprezece mii trei sute treizeci și șase lei). De aceea, cuantumul sancțiunilor și caracterul sistemic al sancționării denotă existența unei bănuieli rezonabile cum că Consiliul Concurenței urmărește obstrucționarea realizării investițiilor asumate de către SRL„Avia Invest” în calitatea sa de Concesionar, prin semnarea Contractului de concesiune**********

Astfel, SRL„Avia Invest” în calitatea sa de Concesionar, prin semnarea Contractului de concesiune*****, și-a asumat obligații investiționale de cel puțin 244,2 mii. euro. Prin urmare, achitarea nejustificată a unei amenzi în cuantum de 17 480 027,66 lei (pe lângă celelalte amenzi și penalități dispuse anterior), în lipsa unei încălcări a legislației în domeniul concurenței, va afecta în mod decisiv performanța financiară a SRL„Avia Invest” și va crea obstacole în calea realizării modernizării Aeroportului International Chișinău, obstrucționând realizarea investițiilor private în interes public.

Urmare a argumentelor de mai sus, consideră că comportamentul pârâtului reprezintă o ingerință serioasă și în dreptul la securitatea și protecția deplină a investițiilor, drept garantat prin art.5 alin.(2) din Legea nr.81/2004 cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător. Potrivit art.126 alin.(2) lit.h) din Constituție, Statul trebuie să asigure inviolabilitatea investițiilor persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine. Încălcarea acestui drept se justifică prin privarea reclamantului de „speranță legitimă de a obține un bun” în calitatea sa de concesionar - de a-și rambursa investițiile, urmare a achitării unei amenzi exorbitante și vădit ilegale, încălcându-se reiterat art.1 la Protocol adițional ***** din Convenția Europeană.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Lunga Dmitri,

împuetrnici în baza mandatului avocațial seria MA nr.*****din 29.07.2022, în ședința de judecată, la etapa dezbaterilor judiciare, nu s-a prezentat fiind legal citat. În temeiul art.218 lit.lit.c), d) Cod administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului reclamantului.

Pârâtul – Consiliul concurenței, prin referința depusă la 04.03.2024(f.d.130-148, vol.I), nu a recunoscut acțiunea reclamantei SRL"Avia-Invest", a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente: în fapt, conform art.20 alin.(1) din Legea concurenței, până la declararea concentrării economice ca fiind compatibilă cu mediul concurențial, în temeiul unei decizii emise de către Plenul Consiliului Concurenței, în conformitate cu art.25 alin.(1) lit.b) ori alin.(2) lit.b) sau c) ori pe baza unei prezumții în conformitate cu art.25 alin.(5) este interzisă punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare economică ce cade sub incidența art.22 alin.(1).

Conform art.22 alin.(1) din Legea concurenței (în redacția în vigoare până la 18.09.2023) sunt supuse evaluării și urmează a fi notificate Consiliului concurenței înainte de punerea în aplicare, atunci când cifra totală de afaceri realizată cumulativ de întreprinderile implicate, înregistrată în anul anterior operațiunii, depășește 25 000 000 lei și există cel puțin două întreprinderi implicate în operațiune care au realizat pe teritoriul Republicii Moldova, fiecare în parte, o cifră totală de afaceri mai mare de 10 000 000 lei în anul anterior operațiunii.

În conformitate cu pct.12 din Regulamentul privind concentrările economice, exercitarea controlului (direct sau indirect) se manifestă prin deținerea unei majorități în capitalul social al unei întreprinderi care-i permite exercitarea majorității drepturilor de vot sau deținerea a mai mult de 50 la sută din totalul drepturilor de vot sau deținerea dreptului de a alege, de a desemna sau de a elibera majoritatea membrilor executivului sau a consiliului întreprinderii sau prin deținerea dreptului de a gestiona afacerea sau a influența decisiv activitatea întreprinderii în baza unui contract sau altui aranjament legal sau prin deținerea dreptului de a influența decisiv activitatea întreprinderii adoptând decizii în cadrul altor întreprinderi.

Pct.16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice probat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței *****7/2013 indică drept formă de preluare a controlului relațiile de dependență economică care poate fi determinată de contracte importante de furnizare pe termen lung sau împrumuturi acordate de către furnizori sau consumatori, combinate cu legături structurale, care conferă o influență determinantă asupra partenerului. În aceste condiții, Consiliul Concurenței analizează dacă aceste legături economice, combinate cu alte legături, sunt suficiente pentru a duce la o modificare de lungă durată a controlului.

Notificarea se realizează prin completarea formularului anexă la Regulamentul privind concentrările economice. Astfel, Legea concurenței stabilește obligația de notificare a operațiunilor de concentrare economică care întrunesc condițiile stabilite de art.20 și art.22 din Legea concurenței înainte de punerea în aplicare, acțiune care la caz nu a fost realizată de către reclamant.

Potrivit Regulamentului privind concentrările economice, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței *****7/2013, scopul controlului concentrărilor economice de către Consiliul Concurenței este de a împiedica apariția obstacolelor semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante.

Din aceste raționamente, circumstanțe de fapt și de drept cunoscute de către Consiliul

Concurenței, inclusiv și din raportul Curții de Conturi cu referire la încheierea și executarea prevederilor contractului de parteneriat public - privat pentru concesionarea activelor ÎS„Aeroportul Internațional Chișinău” finalizat prin Hotărârea ***** din 24.01.2020 s-au atestat semne ce permitea să se deducă că exista temeiuri rezonabile de a suspecta punerea în aplicare a operațiunii de concentrare economică dintre întreprinderile „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL în lipsa unei decizii emise de către Plenul Consiliului Concurenței, faptă ce constituie încălcare a art.20 și art.22 alin.(1) și (2) din Legea concurenței.

Astfel, Direcția Abuz de Poziție Dominantă din cadrul Consiliului Concurentei a înaintat Plenului Consiliului Concurentei o notă motivată de inițiere a investigației cu referire la semnele încălcării prevederilor art.20 și art.22 alin.(1) și (2) din Legea concurenței, manifestată prin nenotifîcarea concentrării economice dintre întreprinderile „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL.

La data de 18.06.2020, Plenul Consiliului Concurenței a emis Dispoziția ***** din 18.06.2020.

În cadrul investigației, prin decizia contestată a fost constatat faptul că între întreprinderile vizate a avut loc o operațiune de concentrare economică care nu a fost notificată Consiliului Concurenței și declarată ca fiind compatibilă cu mediul concurential în temeiul unei decizii emise de Plenul Consiliului Concurenței în conformitate cu art.25 alin.(1) lit.b) ori alin.2 lit.b) sau c) ori pe baza unei prezumții, în conformitate cu art.25 alin.(5).

Consiliul Concurenței, în temeiul pct.16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice, a constatat că SRL„Avia Invest” a dobândit controlul asupra SRL„Aeroport Handling” prin relația de dependență economică a SRL„Aeroport Handling” față de SRL„Avia Invest”.

Astfel, probele acumulate la dosar arată că relația de dependență a fost determinată, printre altele, de: - contracte importante de furnizare pe termen lung sau împrumuturi acordate de către furnizori sau consumatori; - contracte de locațiune a infrastructurii aeroportuare (infrastructură indispensabilă de activitatea SRL„Aeroport Handling” la prestarea serviciilor de handling la sol); - contracte de împrumut(fără dobândă) acordate întreprinderii „Aeroport Handling”SRL și asociatului unic al acestuia, întreprinderii „Air Handling”SRL, si; - combinat cu legături structurale: - administratorul „Aeroport Handling”SRL a fost membru al Consiliului „Avia Invest”SRL.

Probele din dosarul administrativ demonstrează că în cadrul consiliului societății „Avia Invest”SRL, începând cu data de 06.08.2014, figurau în calitate de membrii: administratorul întreprinderii „Aeroport Handling”SRL - dl Ciochină Arcadie (până la data de 07.04.2017), administratorul „Avia Invest”SRL - dl Jardan Petru (până la data de 09.04.2019), angajatul „Avia Invest”SRL - dl Salov Boris (până la data de 09.04.2019), precum și dl Ilan Șor în calitate de președinte al consiliului (până la data de 09.04.2019).

Potrivit statutului întreprinderii „Avia Invest”SRL membrii, președintele secretarul societății se numesc de Adunarea generală a asociaților pe un termen 5 ani și pot fi eliberați din funcție în orice moment.

De asemenea, în conformitate cu Capitolul VII, pct.7.1 și 7.2. din Statutul întreprinderii „Avia Invest”SRL, consiliul societății reprezintă interesele asociaților în perioada între adunările generale și, în limitele atribuțiilor sale, execută conducerea și controlul general al activității societății.

Astfel, Consiliul societății are următoarele atribuții: aprobarea planului de afaceri, a strategiei de dezvoltare a societății; stabilirea și aprobarea politicii de ivestiții a societății,

aprobarea prealabilă a încheierii de către administratori - directorul general și directorul comercial ai societății a contractelor, acordurilor și ricăror tipuri de tranzacții juridice, inclusiv legate reciproc, care atrag luarea de către societate a obligațiilor ce depășesc 15 procente din suma activelor societății conform ultimului bilanț la ziua încheierii actelor juridice.

Potrivit pct.64 din Regulamentul privind concentrările economice, dreptul de a gestiona activitatea întreprinderii poate decurge și din deținerea drepturilor de vot (singure sau în combinație cu acorduri contractuale, cum ar fi acordul acționarilor), care permite stabilirea strategiei unei întreprinderi, în baza unor elemente stabile de drept.

Analizând cele invocate supra, se concluzionează că în procesul de preluare a controlului manifestat prin relații de dependență economică factorul esențial este dreptul de a gestiona activitatea întreprinderii (care la rândul său poate decurge din deținerea dreptului de vot), astfel, nu este esențială calitatea de beneficiar efectiv în cadrul întreprinderii care a preluat controlul.

Conform constatărilor din informațiile conținute în dosarul administrativ, Consiliul Concurenței a reținut că perioada 28.02.2017 - 04.09.2018, în care întreprinderii „Air Handling”SRL i-au fost acordate 93 de contracte de împrumut fără dobândă în sumă totală de 236,891 mii. lei de către întreprinderea „Avia Invest”SRL, se suprapune cu perioada de timp în care dl Ciochină Arcadie figura, concomitent, drept asociat și beneficiar efectiv al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL și membru al Consiliului de administrare al societății „Avia Invest”SRL - până la data de 07.04.2017.

Așadar, la data 21.12.2018 când a fost încheiat contractul de împrumut fără dobândă ***** (în sumă de 3 000 000 lei) acordat de întreprinderea „Avia nvest”SRL întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL, dl Ciochină Arcadie figura drept asociat și beneficiar efectiv (începând cu data de 18.12.2018) al întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL. Mai mult ca atât, din momentul preluării de către „Air Handling”SRL a controlului direct asupra „Aeroport Handling”SRL (la data de 25.04.2014), dl Ciochină Arcadie a deținut funcția de administrator în cadrul întreprinderii „Aeroport Handling”SRL (până la data de 18.12.2018 - când dl Ciochină Arcadie a fost înregistrat drept asociat unic al întreprinderii).

Prin urmare, condițiile legale stabilite de pct.16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice, au fost constatate și relatate în raportul de investigație și ulterior în decizia contestată, asupra existenței cărora reclamantul nu a obiectat.

Referitor la incompatibilitatea operațiunii de concentrare economică nenotificată, contestată de reclamant, aceasta a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial normal întrucât a afectat negativ mediul concurențial, prin reducerea semnificativă a cotei pe piața serviciilor de handling la sol în limita teritoriului Aeroportului Internațional Chișinău a întreprinderii „MGH Ground Handling”SRL - unicul concurent al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL.

Punerea în aplicare a operațiunii de concentrare economică sancționată prin decizia contestată, pe durata încălcării „MGH Ground Handling”SRL nu a fost în stare să influențeze deciziile reclamantului în raporturile contractuale semnate aferent pe piața de furnizare a serviciilor de acces la infrastructura și facilitățile aeroportuare companiilor de handling la sol, în limita teritoriului AIC, astfel încât să nu fie la fel de eficient ca concurentul său „Aeroport Handling”SRL care și-a întărit poziția dominantă pe piața serviciilor de handling la sol, în limita teritoriului AIC, deținând o poziție de cvasi-monopol.

Consiliul Concurenței declară operațiunea incompatibilă cu mediul concurențial normal, deoarece aceasta ridică obstacole semnificative în calea cocurenței efective pe piață din amonte, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante „Aeroport Handling”. La

momentul probării deciziei contestate din analiza materialelor și instrumentelor disponibile autorității de concurență, rezulta că dl Suvorov Alexandr era noul beneficiar efectiv al „Aeroport Handling”SRL care nu constituia o persoană afiliată grupului de întreprinderi din care face parte întreprinderea „Avia Invest”SRL, considerent pentru care nu a dispus, în temeiul art.26 din Legea concurenței asupra dizolvării concentrării, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în plicare a concentrării.

În cele din urmă, în temeiul art.art.20, 22, 23, 24, 41, 59, 67, 71, 72, 73 din Legea concurenței, Plenul Consiliului Concurentei: A constatat încălcarea art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(1) din Legea concurenței comisă de către întreprinderea „Avia Invest” SRL. A declarat operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial, deoarece aceasta ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia. A constatat că operațiunea de concentrare economică a fost desfăcută la data de 24.06.2021 prin înstrăinarea cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL. A aplicat întreprinderii „Avia Invest”SRL, ținând cont de gravitatea faptei, durata încălcării, o amendă egală cu 2,8% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării, ceea ce reprezintă 17 480 027,66 lei (șaptesprezece milioane patru sute optzeci mii douăzeci și șapte lei, 66 bani).

Menționează autoritatea publică pârâtă că, critica reclamantului privind ilegalitatea deciziei contestate este neîntemeiată, întrucât Consiliul Concurenței la adoptarea deciziei contestate a spectat principiile comune prevăzut de art.21 și art.24 din Codul administrativ și a acționat, cu bună credință, în speță, în conformitate cu art.20 și art.22 alin.(1) și (2) din Legea concurenței și pct.16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice, conform scopului pentru care competențele autorității de concurență au fost reglementate.

Conform prevederilor art.41 alin.(1) lit.h) al Legii concurenței, Plenul msiliului Concurentei are atribuția de a lua decizii de constatare a încălcării legii, de impunere a măsurilor corective, de aplicare a sancțiunilor, de aplicare a politicii de clemență și alte decizii prevăzute de prezenta lege, în limitele competenței sale, în urma investigațiilor efectuate.

În conformitate cu art.4 al Legii concurenței, concentrarea economică prezintă operațiuni care au ca rezultat modificări de durată asupra controlului întreprinderilor implicate și, prin urmare, asupra structurii pieței.

Art.20 alin.(1) din Legea concurenței prevede că, până la declararea concentrării economice ca fiind compatibilă cu mediul concurențial, în temeiul unei decizii emise de către Plenul Consiliului Concurenței în conformitate cu art.25 alin.(1) lit.b) ori alin.(2) lit.b) sau c) ori pe baza unei prezumții în conformitate cu art.25 alin.(5), este interzisă punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare economică ce cade sub incidența art.22 alin.(1).

Art.20 alin.(2) lit.b) din Legea concurenței indică că, o operațiune de concentrare economică are loc în cazul în care modificarea de durată a controlului rezultă în urma preluării, de către una sau mai multe persoane care controlează deja ce1 puțin o întreprindere ori de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare (părți sociale) sau de active, fie prin contract ori in alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia ori mai multor itreprinderi sau părți ale acestora, inclusiv prin crearea unei societăți în comun care îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome.

Punctul 16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice indică drept formă uzuală de preluare a controlului relațiile de dependență econmică care poate fi determinată de contracte importante de furnizare pe termen lung sau împrumuturi acordate de către fuznizori sau consumatori, combinate cu legături structurale, care conferă o influență determinantă asupra

partenerului. În aceste condiții, Consiliul Concurenței analizează dacă aceste legături economice, combinate cu alte legături sunt suficiente pentru a duce la o modificare de lungă durată a controlului.

Prin urmare, prin preluarea controlului indirect asupra întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL de către întreprinderea „Avia Invest”SRL s-a realizat o iperațiune de concentrare economică, în sensul art.20 alin.(2) lit.b) din Legea concurenței.

Preluarea controlului indirect asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL de către „Avia Invest”SRL a permis ultimei să se integreze pe vertical, peiața din amonte, activând în calitate de operator al Aeroportului Internațional Chișinău și gestionar unic al activelor aferente, prin intermediul „Avia Invest”SRL, iar pe piața din aval în calitate de prestator de servicii de handling la sol, prin intermediul întreprinderii „Aeroport Handling”SRL.

Din cele din urmă, rezultă că Consiliul Concurenței deține deplină competență materială și teritorială să adopte decizia contestată.

Reclamantul interpretează eronat constatările Plenului Consiliului Concurenței din cadrul deciziei ***** din 10.04.2017 și deciziei nr.***** din 10.09.2015.

Nu există nici o legătură consecvențională dintre decizia nr.***** din 0.09.2015 și decizia contestată. Atrage atenția că decizia contestată nu a fost întemeiată pe aceleași fapte și are alt obiect decât decizia nr.***** din 10.09.2015, decizia nr.***** din 17.09.2020 și decizia nr.***** Lin 17.09.2020. Aceste decizii sunt distincte, atât după problema concurențială analizată de către Consiliul Concurenței în fiecare investigație desfășurată, cât și după încălcările Legii concurenței constatate în fiecare din aceste decizii.

Prin decizia nr.***** din 10.09.2015 a fost constatat că „Avia Invest”SRL a săvârșit în perioada 01.01.2015 - 26.02.2015 încălcarea art.11 alin.(2) lit.c) al Legii concurenței prin uzul abuziv al puterii dominante în modul în care a aplicat unele condiții inechitabile față de întreprinderea „MGH Ground Handling” la prestarea serviciilor de locațiune. În Decizia nr.***** din 17.09.2020, Plenul Consiliului Concurenței a constatat încălcarea de către „Avia Invest”SRL a prevederilor art.11 alin.(1) și (2) lit.a) din Legea concurenței, prin impunerea inechitabilă și nejustificată a termenului de valabilitate a contractului de locațiune „MGH Ground Handling”SRL și a art.11 alin.(1) și (2) lit.c) din Legea concurenței, prin aplicarea diferențiată a tarifelor pentru prestarea serviciilor de locațiune întreprinderilor de handling la sol.

Plenul Consiliului Concurenței a constatat că prima practică abuzivă conform Deciziei nr.***** din 17.09.2020 a fost comisă în perioada 27.02.2015 - până la data adoptării deciziei (cu excepția contractului ***** din 01.01.2014 care are ca obiect locațiunea unor încăperi aflate în incinta AIC. Aferent acestui contract, practica de impunere inechitabilă și nejustificată a termenului de valabilitate a avut loc în perioada 25.02.2015 până la data de 14.01.2016.

Cu referire la decizia nr.*****din 10.04.2017, reclamantul neîntemeiat a ajuns la concluzia formulată în critica sa ce vizează faptul că Consiliul Concurenței a examinat și a cunoscut circumstanțele de fapt privind relația de dependență dintre reclamant și „Aeroport Handling”SRL în condițiile pct.16, sbp.3 lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice, în timpul investigației care s-a finalizat cu emiterea deciziei nr.***** din 10.09.2015.

În acest context, este de menționat faptul că, la data adoptării Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.*****din 10.04.2017, cît și deciziei nr.***** din 10.09.2015, nu erau cunoscute toate circumstanțele de fapt și actele care au condus la preluarea controlului indirect prin relații de dependență economică, în condițiile pct.16 sbp.3 lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice de către „Avia Invest”SRL asupra „Aeroport Handling”SRL.

La data de 10.10.2019 când a fost remis raportul de investigație asupra cazului inițiat prin

Dispoziția ***** din 10.12.2015 de către Direcția abuz de poziție dominantă, Consiliul concurenței a cunoscut doar despre informațiile care denotă despre existența legăturilor structurale dintre întreprinderile „Avia Invest”SRL, „Air Handling”SRL, „Aeroport Handling”SRL, „Air Clasica”SRL.

Ulterior, despre alte circumstanțe esențiale în procesul de preluare a controlului de către „Avia Invest”SRL asupra „Aeroport Handling”SRL manifestate prin relații de dependență economică dintre acestea, Consiliul Concurenței a cunoscut abia după examinarea raportului auditului conformității încheierii și executării prevederilor Contractului de parteneriat public-privat pentru concesionarea activelor ÎS„Aeroportul Internațional Chișinău”, aprobat prin Hotărârea Curții de Conturi ***** din 24.01.2020 - și a naterialelor aferente acestuia.

Prin urmare, în conformitate cu art.49 alin.(1) lit.b) din Legea concurenței, Consiliul Concurenței are dreptul de a iniția din oficiu procedura de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale, nefiind necesar în acest sens să se depună o plângere.

Deci, contrar criticii reclamantului invocate, instanța se poate convinge că investigația dispusă prin Dispoziția ***** din 18.06.2020 a fost realizată în temeiul legii, la caz, în temeiul art.49 alin.(1) lit.b) din Legea concurenței.

In consecință, învederează că obiectul investigației inițiate prin Dispoziția ***** din 18.06.2020 diferă de obiectul investigației inițiate prin Dispoziția ***** din 27.07.2016 care viza semnele încălcării Legii concurenței, prin nenotificarea oncentrării economice rezultate din dobândirea controlului direct de către „Air Clasica”SRL asupra „Air Handling”SRL și chiar prin Dispoziția ***** din 10.12.2015.

În context, probele din dosarul administrativ denotă clar și neechivoc, raționamentul care a stat la baza determinării puterii de piață a „Avia Invest”SRL, mai ales, având în vedere legăturile de dependență economică determinate de contracte importante de furnizare pe termen lung sau împrumuturi și legăturile ructurale ale „Aeroport Handling”SRL în cadrul „Avia Invest”SRL.

Respectiv, Consiliul Concurenței a constatat că „Avia Invest”SRL a acționat în interesul întreprinderilor controlate, urmărind și contribuind la consolidarea poziției „Aeroport Handling”SRL pe piața serviciilor de handling la sol, în limita teritoriului AIC.

Acțiunile acestuia, au avut ca efect imposibilitatea „MGH Ground Handling” SRL de a fi la fel de eficient ca „Aeroport Handling”SRL, fapt probat prin lipsa contractării de noi clienți, reducerea semnificativă a cotei de piață a ”MGH Ground Handling”SRL și, ca urmare, distorsionarea concurenței pe piața serviciilor de handling la sol.

Critica reclamantului este neîntemeiată, acesta manifestând de fapt un simplu dezacord cu circumstanțele și analiza economică prezentată de Plenul Consiliului Concurenței în determinarea efectelor operațiunii de concentrare economică nenotificate ce vizează dependența economică legată de modificarea tarifelor de locațiune pentru infrastructura necesară pentru desfășurarea activității economice de handling la sol.

Exercitarea competențelor de gestionare a AIC de către reclamant au fost realizate în detrimentul concurenței pe piața din amonte - servicii de handling a sol, unde activau 2 întreprinderi, în condițiile în care activitatea de prestare a serviciilor de handling la sol constituie o activitate indispensabilă pentru funcționarea deplină a unui aeroport.

Gestionând AIC în temeiul contractului de concesiune, reclamantul prin dreptul de a stabili inechitabil plata chiriei pentru infrastructura AIC transmisă în locațiune SRL„Aeroport Handling” și SRL„MGH Ground Handling” a influențat rezultatele activității comerciale ale întreprinderii „Aeroport Handling”SRL și a afectat piața din aval a serviciilor de handling la sol.

Prin încheierea acordului adițional ***** la contractul de locațiune nr.*****, „Avia

Invest”SRL, a modificat cuantumul tarifului aplicat lunar „MGH Ground Handling”SRL pentru prestarea serviciilor de locațiune, prin majorarea acestuia de la 10000 lei până la 10716 lei. Ulterior, prin încheierea acordului adițional *****, cuantumul tarifului pentru îrestarea serviciilor de locațiune iarăși a fost majorat până la 12333 lei.

Totodată, la data de 29.10.2014, prin încheierea acordului adițional ***** a contractul de locațiune *****0*****din 01.01.2014, „Avia Invest” SRL a modificat cuantumul tarifului aplicat lunar întreprinderii „Aeroport Handling”SRL pentru nestarea serviciilor de locațiune, prin micșorarea acestuia de la 10000 lei până la 1371 lei.

„Avia Invest” SRL contrar responsabilității speciale de a nu permite ca prin comportamentul său să se denatureze concurența autentică și loială pe piață a aplicat SRL„Aeroport Handling” tarife inegale pentru servicii de locațiune. În context, Consiliul Concurenței a constatat că tarifele pentru chirie au fost mai mari stabilite SRL„MGH Ground Handling”, chiar dacă condițiile contractuale privind bunurile date în locațiune acestuia au fost mai dezavantajoase în raport cu cele oferite de către reclamant „Aeroport Handling”SRL.

Probele din dosar arată că valoarea bunurilor (cu aceeași destinație) deținute în locațiune de către „MGH Ground Handling”SRL era mai mică comparativ cu valoarea terenurilor deținute în locațiune de către „Aeroport Handling”SRL, în pofida acestui fapt coeficientul de piață aplicat la calcularea tarifelor „MGH Ground Handling”SRL era mai mare decît cel al „Aeroport Handling”SRL.

Astfel, în consecință, folosirea puterii economice deținute pe piață de către „Avia Invest”SRL și legătura de dependență economică asupra „Aeroport Handling”SRL au fost capabile să distorsioneze concurența pe piața afectată.

În aceste condiții, „MGH Ground Handling”SRL este lipsit de oferte alternative și nu putea influența deciziile operatorului dominant în raporturile contractuale semnate aferent pe piața de furnizare a serviciilor de acces la infrastructura și facilităților aeroportuare companiilor de handling la sol, în limita teritoriului AIC și nu este la fel de eficient ca concurentul său „Aeroport Handling”SRL care și-a întărit poziția dominantă pe piața serviciilor de handling la sol, în limita teritoriului AIC.

Faptele/actele constatate în decizia contestată denotă că „Avia Invest”SRL nu a impus condiții pertinente, obiective, transparente și nediscriminatorii privind accesul la infrastructura și facilitățile aeroportuare companiilor de handling la sol și, astfel, nu a permis realizarea concurenței loiale în baza unor criterii pertinente, obiective, transparente și nediscriminatorii.

Reieșind din normele legale menționate mai sus, „Avia Invest”SRL urma să garanteze „MGH Ground Handling”SRL și „Aeroport Handling”SRL accesul la infrastructura aeroportului, într-un mod nediscriminatoriu și să nu impună întreprinderii de handling la sol condiții contractuale disproporționate și abuzive care contravin legislației concurențiale.

Este neîntemeiată critica reclamantului privind constatarea Consiliului Concurenței cu privire la faptul că operatorul Aeroportului Internațional Chișinău a aplicat în raport cu întreprinderile de handling la sol o abordare discriminatorie la calcularea tarifelor pentru prestarea serviciilor de locațiune, întrucât modificările de preț sunt justificate prin micșorarea suprafeței date în locațiune către „Aeroport Handling”SRL, precum și majorarea suprafeței locațiunii date spre folosință „MGH Ground Handling”SRL.

„Avia Invest”SRL încearcă să-și justifice faptele anticoncurențiale interzise de art.11 alin.(1) și (2) lit.c) din Legea concurenței *****83 din 11.07.2012, care au fost constatate de către Plenul Consiliului Concurenței la pct.2 din Decizia nr.***** din 17.09.2020 ce vizează aplicarea diferențiată a tarifelor pentru prestarea serviciilor de locațiune întreprinderilor de

handling la sol.

Cu referire la justificarea „Avia Invest”SRL în partea ce ține de: - micșorarea tarifului aplicat întreprinderii „Aeroport Handling”SRL în condițiile micșorării suprafeței date în locațiune; - majorarea tarifului aplicat întreprinderii „MGH Ground Handling”SRL în contextul majorării suprafeței date în locațiune, menționează următoarele. Chiar dacă în urma încheierii acordurilor adiționale de modificare a contractelor de locațiune, suprafața bunurilor luate în locațiune de către „Aeroport Handling”SRL a fost micșorată, pe când la „MGH Ground Handling”SRL a fost majorată, „Aeroport Handling”SRL în continuare a deținut în locațiune o suprafața mai mare (2936 m^2/tarif 8371 lei) decât concurentul său „MGH Ground Handling”SRL (2704 m^2/tarif 12333 lei).

Prin scrisoarea *****2/*****din 14.03.2022, „Avia Invest”SRL a prezentat copia Ordinului *****9 din 29.12.2021 cu privire la punerea în aplicare a cuantumului minim al chiriei pentru folosirea suprafețelor amenajate de pe peronul aeroportului Chișinău.

Potrivit pct.1 din Ordin, pentru companiile/întreprinderile ce desfășoară activitate de deservire la sol a navelor aeriene pe suprafețele amenajate de pe peronul Aeroportului Internațional Chișinău, a stabili cuantumul minim al plății pentru folosirea suprafețelor vizate, în mărime de 18,28 lei, fără TVA, pentru 1 m.p. pe lună, care intră în vigoare începând cu data de 01.01.2022.

Ținând cont de pct.1 din Ordinul relatat supra, Consiliul Concurenței conchide că „Avia Invest” SRL din data de 31.12.2021 a încetat aplicarea diferențiată a tarifelor pentru prestarea serviciilor de locațiune întreprinderilor de handling la sol, întrucât, începând cu data de 01.01.2022, a intrat în vigoare a Ordinului *****9 din 29.12.2021 cu privire la punerea în aplicare a cuantumului minim al chiriei pentru folosirea suprafețelor amenajate de pe peronul Aeroportului Internațional Chișinău.

Cu referire la critica neîntemeiată și eronată a reclamantului vizând constatarea Plenului Consiliul Concurenței că reclamantul a aplicat tarife ilegale pentru prestarea serviciilor de locațiune contravine constatărilor făcute de auditori consemnate raportului Curții de Conturi cu referire la încheierea și executarea prevederilor contractului de parteneriat public - privat pentru concesionarea activelor ÎS„Aeroportul Internațional Chișinău” finalizat prin Hotărârea ***** din 24.01.2020, autoritatea publică pârâtă menționează următoarele: Consiliul Concurenței consideră neîntemeiată această observație întrucât decizia contestată rezultă din analiza probelor acumulate la dosarul de investigație, inclusiv a probelor care au stat la baza constatărilor din Raportul Curții de Conturi aprobat prin Hotărârea ***** din 24.01.2020.

Totodată, cu privire la legalitatea deciziei contestate și circumstanțelor relatate în susținerea legăturii de dependență economică și puterii sale economine exercitate asupra „Aeroport Handling” SRL, reclamantul nu le-a negat.

Critica reclamantului este declarativă și neîntemeiată în partea ce vizează faptul că decizia nu conține etapele preluării controlului de către „Avia Invest”SRL asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL. Or, la pct.72 din decizia contestată, Consiliul a relatat etapele operațiunii de preluare: a început la data de 29.05.2014 (dată, în care întreprinderea „Avia Invest”SRL a obținut controlul indirect asupra „Aeroport Handling”SRL prin intermediul întreprinderilor care făceau parte din grupul „Air Classica”SRL), însă notificarea acesteia la Consiliul Concurenței nu a avut loc. La această dată 29.05.2014) exista legătura economică dintre „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL, inclusiv prin contractul de locațiune ***** încheiat la data de 01.01.2014.

Totodată, conform punctului 16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările

economice care indică drept formă uzuală de preluare a controlului relațiile de dependență economică, care la rândul său, urmează a fi combinate cu legături structurale. La acest moment reține că, în conformitate cu tabelul 3 din decizie, întreprinderea „Avia Invest”SRL a înregistrat în calitatea de membri ai consiliului societății, începând cu data de 06.08.2014, persoane care au gestionat în comun activitatea întreprinderii „Avia Invest”SRL, în perioada 06.08.2014 - 09.04.2019 (inclusiv administratorul întreprinderii „Aeroport Handling”SRL la acel moment (dl Ciochină Arcadie) - până la data de 07.04.2017).

Ținând cont că operațiunea de concentrare economică analizată s-a realizat prin relații de dependență economică, se conchide că la data de 06.08.2014 a fost întrunită și legătura structurală între părțile implicate în tranzacție.

Prin preluarea controlului indirect de către întreprinderea „Avia Invest”SRL asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL în perioada 29.05.2014 - 06.08.2014, a fost pusă în aplicare operațiunea de concentrare economică, în sensul art.22 alin.(2) din Legea concurenței.

Critica reclamantului cu privire la motivarea neclară a aplicării egale cu 2,8% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării este declarativă.

Nivelul de baza al amenzii pentru încălcarea reclamantului a fost determinată în funcție de gravitatea și durata faptei, conform prevederilor art.72 din Legea concurenței. Nivelul de bază s-a obținut prin înmulțirea procentului determinat în funcție de gradul de gravitate cu factorul aferent duratei încălcării.

La evaluarea gravității încălcării în conformitate cu art.72 alin.(3) lit.c) din Legea concurenței, fapta comisă de reclamant a fost încadreată la încălcări de gravitate mare (de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri), deoarece există îndoieli grave privind compatibilitatea cu mediul concurențial al operațiunii de concentrare economică realizată. Consiliul Concurenței a luat în considerare drept efect negativ al operațiunii de concentrare economică nenotificată, reducerea semnificativă a cotei întreprinderii „MGH Ground Handling”SRL (singurul concurent al „Aeroport Handling”SRL) pe piața din amonte a serviciilor de handling la sol.

În funcție de durată, în conformitate cu art.72 alin.(5) lit.c) din Legea concurenței, fapta comisă de reclamant a fost încadrată la încălcări de lungă durată (peste 5 ani), factor 1,4.

Circumstanțe agravante sau atenuante pentru întreprinderea „Avia Invest”SRL, în procesul de investigare, nu au fost constatate.

În cazul dat, ținând cont de faptul că în anul anterior sancționării (în anul 2021), la data de 24.06.2021 întreprinderea „Aeroport Handling”SRL a fost înstrăinată unei persoane fizice care nu este afiliată grupului de întreprinderi din care face parte întreprinderea „Avia Invest”, se face imposibil de inclus cifra de afaceri de către „Aeroport Handling”SRL în anul 2021 la nivelul de bază pentru calcularea amenzii, întrucât Legea concurenței nu prevede situația respectivă. Totodată, Consiliul a luat în considerare faptul că celelalte întreprinderi care fac parte din grupul „Avia Invest”SRL conform Deciziei nu au realizat în anul anterior sancționării cifră de afaceri.

Astfel, cifra totală de afaceri realizată de către întreprinderea „Avia Invest”SRL în anul 2021, și care urmează să fie supusă amenzii este de 624 286 702 lei.

La calcularea amenzii pentru întreprinderea „Avia Invest”SRL s-a ținut cont de gravitatea faptei, durata încălcării, precum și lipsa circumstanțelor atenuante/agravante pe marginea cazului și din 4% a fost aplicat 2,8% din cifra totală de afaceri a întreprinderii pentru anul anterior sancționării.

Amenda pentru întreprinderea „Avia Invest”SRL a fost aplicată la limita de jos pentru încălcarea constatată, întrucât pentru unele din efectele operațiunii de concentrare economică nenotificate, întreprinderea a fost sancționată de către Consiliul Concurenței prin Decizia

nr.***** din 17.09.2020 și faptul că operațiunea de concentrare economică nenotificată a fost desfăcută la data de 24.06.2021 prin înstrăinarea cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL unei persoane terțe grupului de întreprinderi din care face parte întreprinderea „Avia Invest”SRL.

In situația în care amenda a fost determinată și individualizată conform nivelului de bază minim stabilit de Legea concurenței, atunci nu poate fi vorba de intervenție excesivă și de o amendă inadecvată. Or, reclamantul nu a prezentat argumente și probe din care să reiese care prevederea Legii concurenței fost încălcată la determinarea amenzii sau, subsidiar că Consiliul Concurenței nu a ținut cont de solicitarea reclamantului privind starea financiară a Reclamantului care îi va îngreuna starea de plată.

În concluzie, menționează că relațiile de dependență economică prezintă o formă uzuală de preluare a controlului distinctă de achiziționarea de valori mobiliare (părți sociale) sau de controlul conferit pe bază contractuală.

Conform pct.16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice, relațiile de dependență economică, determinate de contracte importante de furnizare pe termen lung sau împrumuturi acordate de către furnizori sau consumatori care la rândul său urmează a fi combinate cu legături structurale, care în final conferă o influență determinantă asupra partenerului.

Probele acumulate în procesul de investigare sunt obiective, suficiente și pertinente pentru a constata și demonstra preluarea indirectă a controlului de către ”Avia Invest”SRL asupra „Aeroport Handling”SRL, demonstrează efectele integrării pe verticală a întreprinderilor „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL și impactul negativ asupra mediului concurențial urmare a operațiunii de concentrare nenotificate.

Totodată, important, este de obiectat în privința criticilor reclamantului din acțiunea sa că „Avia Invest”SRL nu poate invoca că în perioada punerii în plicare a operațiunii de concentrare economică de preluare a controlului asupra ”Aeroport Handling”SRL prin crearea legăturii de dependență economică, nu unoștea despre prevederile Legii concurenței *****83/2012, întru a-și încadra inacțiunea săvârșită din neglijență.

Acțiunea reclamantului nu conține contraargumente de fapt sau de drept împotriva concluziilor și constatărilor Plenului Consiliului Concurenței reținute în decizia contestată, ceea ce conduce la concluzia că criticile acțiunii reclamantului reprezintă un simplu dezacord cu constatările Plenului.

Având în vedere cele relatate supra, Consiliul Concurenței consideră că, reclamantul prin simple declarații, nesusținute de probe, nu a răsturnat legalitatea deciziei contestate și, nici nu a probat existența circumstanțelor care indică la vătămarea drepturilor reclamantului prin adoptarea de către Plenul Consiliului Concurenței a deciziei contestate. În consecință, argumentele invocate de reclamant în această privință trebuie respinse.

Respectiv, Consiliul Concurenței a adoptat întemeiat și legal Decizia contestată, cu respectarea tuturor normelor materiale și procedurale ale Legii concurentei și cerințelor Codului administrativ.

Decizia contestată corespunde legii în accepțiunea lato sensu, atât din punct de vedere al categoriilor de acte normative incluse în sintagma lege, cât din punct de vedere al prescripțiilor legii în ceea ce privește forma, fondul și limitele competenței Plenului Consiliului Concurenței.

În drept, reieșind din circumstanțele de drept și de fapt expuse, în temeiul art.art.4, 20, 22, 24-25, 28, 41, 65 din Legea concurenței; 16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice; art.art.17, 21, 24, 224 alin.(1) lit.f) Cod administrativ, Consiliul Concurenței, solicită

respingerea acțiunii depuse.

În ședințele de judecată, reprezentantul autorității publice pârâte, Sedlețchi Elena, împuternicită în baza procurii ***** din 06.03.2026, nu a recunoscut acțiunea depusă și a solicitat respingerea acțiunii, calificând-o derpt neîntemeiată, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Actele judecătorești de dispoziție care au precedat examinarea fondului:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02.08.2022, s-a dispus pregătirea pentru dezbaterile judiciare a cauzei intentate la acțiunea în contencios administrativ a reclamantei SRL"Avia Invest" împotriva Consiliulu concurenție privind anularea deciziei nr.***** din 30.06.2022(f.d.21, vol.II).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 09.08.2022, s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a cererii părții reclamante privind suspendarea executării pct.4 și pct.5 din partea dispozitivă a deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022, formulată în cadrul acțiunii în contencios administrativ a reclamantei SC"Avia-Invest"SRL împotriva Consiliului Concurenței privind anularea actului administrativ individual defavorabil – decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022(f.d.25-31, vol.II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20.02.2023, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 09.08.2022 a fost anulată, adoptată o nouă încheiere prin care a fost dispusă suspendarea executării pct.4 și pct.5 din partea dispozitivă a deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 30.06.2022(f.d.110-115, vol.II).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 04.04.2024, cererea de recuzare depusă de reclamanta SRL"Avia-Invest" a fost respinsă(f.d.158-159, vol.II).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10.06.2024, a fost admisă cererea reclamantei SRL"Avia-Invest" privind transmiterea cauzei spre conexare cu o altă cauză(f.d.171, vol.II).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 09.06.2025, cererea de conexare a dosarelor, a fost respinsă(f.d.173recto-verso).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.11.2025, urmare a cererii reclamantei SRL"Avia-Invest" privind strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad, cauza a fost transmisă Curții de Apel Centru, în vederea examinării cererii de strămutare(f.d.195, fol.II).

Prin încheierea Curții de Apel Centru din 09.02.2026, cererea privind strămutarea cauzei, a fost respinsă(f.d.201-203).

Prin cererea din 12.05.2026, reclamanta SRL"Avia-Invest" a depus încă o cerere de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad, instanța de judecată, stabilind caracterul abuziv al acesteia, în temeiul art.61 alin.(1) CPC, a dispus atașarea acesteia la materialele cauzei și a purces la examinarea cauzei.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea în contencios administrativ a reclamantei SRL"Avia Invest", referința autorității publice pârâte, ascultând explicațiile participanților prezenți, studiind probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea reclamantei SRL"Avia-Invest" împotriva pârâtului Consiliul

concurenței privind anularea actului administrativ individual defavorabil – deciziei Plenului Consiliului concurenței nr.***** din 30.06.2022, este admisibilă, însă neîntemeiată şi pasibilă de respins, din următoarele considerente.

Conform art.22 alin.(1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art.207 alin.(1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Norma legală precitată enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ, care se rezumă la următoarele: - prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; - competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; - respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; - respectarea procedurii prealabile; - respectarea termenului de înaintare a acțiunii; - prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Actele cauzei denotă că, urmare a investigațiilor realizate de autoritatea publică pârâtă, ultima a emis decizia nr.***** din 30.06.2022, potrivit căreia, urmare a încălcărilor stabilite, a aplicat sancțiuni în privința societății reclamante.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamanta SRL”Avia Invest” este destinatara actului administrativ contestat și acesta este defavorabil pentru reclamant, deoarece impune sancțiuni.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamantă SRL”Avia-Invest”, este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Sub acest aspect, instanța reiterează că, potrivit art.20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Situație de acest gen este reglementată și de art.13 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează că, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta convenţie au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

Respectiv, reclamantei SRL"Avia Invest" trebuie să i se acorde posibilitatea verificării pe cale judecătorească a pretinsului său drept vătămat, în cazul în care ultima invocă ilegalitarea actului emis, deoarece, *per a contrario*, reclamanta va fi lipsit de dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv.

Iar art.36 din Codul administrativ, instituie obligația instanței de judecată competente să soluționeze acțiunile în contencios administrativ, să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sînt considerate valori supreme și sînt garantate de stat.

Art.20 din Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Art.208 alin.(1) Cod administrativ, prevede că până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Potrivit art.163 lit.c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă, legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Art.47 alin.(l) din Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012 prevede că, deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art.56 alin.(1) pot fi atacate, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora de către părți, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile.

Prin urmare, legea nu impune procedura prealabilă.

Art.209 alin.(1) lit.b) Cod administrativ prevede că, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevde procedura prealabilă.

În speță, actul defavorabil – decizia nr.***** fost emisă la 30.06.2022, iar acțiunea în contencios administrativ depusă la 29.07.2022, ceea ce demonstrează că reclamanta și-a realizat dreptul său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, prin urmare, instanța constată admisibilitatea acțiunii în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.lit.d), f) Cod administrativ.

Astfel, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamanta SRL”Avia Invest” este destinatara actului contestat, are un interes al său pretins încălcat, a respoectat procedura, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii, lipsa dreptului vătămat, precum și alte temeiuri prevăzute de art.207 alin.(2) Cod administrativ, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității deciziei nr.***** din 30.06.2022, emise de Consiliul concurenței.

Prin decizia nr.***** din 30.06.2022, Consiliul concurenței a decis:

1. A constata încălcarea art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(1) din Legea concurentei *****83 din 11.07.2012 comisă de către întreprinderea „Avia Invest”SRL.
2. A declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial, deoarece aceasta ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia.
3. A constata că operațiunea de concentrare economică a fost desfăcută la data de 24.06.2021 prin înstrăinarea cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL.
4. A aplica întreprinderii „Avia Invest”SRL, ținând cont de gravitatea faptei, durata încălcării, o amendă egală cu 2,8% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării, ceea ce reprezintă 17 480 027,66 lei (șaptesprezece milioane patru sute optzeci mii douăzeci și șapte lei, 66 bani).
5. Suma prevăzută la pct.3 se va achita în bugetul de stat (Beneficiar: Ministerul Finanțelor, Codul IBAN: MD83TRGAAA14311701000000, Codul fiscal: 006601000037, Destinația plății: (cod) /*****/), timp de 60 de zile lucrătoare de la data comunicării prezentei decizii întreprinderii „Avia Invest”SRL, cu mențiunea: ”amendă aplicată de către Consiliul Concurenței în conformitate cu Legea concurenței”.
6. „Avia Invest”SRL va informa Consiliul Concurenței despre executarea punctului 4 al prezentei decizii, cu anexarea documentelor confirmative.
7. Decizia dată poate fi contestată, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acesteia, la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, specializată în materie de contencios administrativ (mun.Chișinău, str.Kiev, 3).
8. Decizia intră în vigoare la data adoptării.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justiţiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea

controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Instanța relevă că la baza statului de drept, consacrat de art.1 alin.(3) din Constituţie, stă principiul legalităţii.

Potrivit art.21 din Codul administrativ, principiul legalităţii, obligă autorităţile publice şi instanţele de judecată competente să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege. Respectiv, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare care stabilesc condiţii de procedură privind edictarea normelor juridice.

Conform art.22 alin.(1) din Legea concurenței (în redacția în vigoare până la 18.09.2023) sunt supuse evaluării și urmează a fi notificate Consiliului concurenței înainte de punerea în aplicare, atunci când cifra totală de afaceri realizată cumulativ de întreprinderile implicate, înregistrată în anul anterior operațiunii, depășește 25 000 000 lei și există cel puțin două întreprinderi implicate în operațiune care au realizat pe teritoriul Republicii Moldova, fiecare în parte, o cifră totală de afaceri mai mare de 10 000 000 lei în anul anterior operațiunii.

Conform pct.12 din Regulamentul privind concentrările economice, exercitarea controlului (direct sau indirect) se manifestă prin deținerea unei majorități în capitalul social al unei întreprinderi care-i permite exercitarea majorității drepturilor de vot sau deținerea a mai mult de 50 la sută din totalul drepturilor de vot sau deținerea dreptului de a alege, de a desemna sau de a elibera majoritatea membrilor executivului sau a consiliului întreprinderii sau prin deținerea dreptului de a gestiona afacerea sau a influența decisiv activitatea întreprinderii în baza unui contract sau altui aranjament legal sau prin deținerea dreptului de a influența decisiv activitatea întreprinderii adoptând decizii în cadrul altor întreprinderi.

Conform pct.16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice probat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.17/2013 se consideră formă de preluare a controlului relațiile de dependență economică care poate fi determinată de contracte importante de furnizare pe termen lung sau împrumuturi acordate de către furnizori sau consumatori, combinate cu legături structurale, care conferă o influență determinantă asupra partenerului. În aceste condiții, Consiliul Concurenței analizează dacă aceste legături economice, combinate cu alte legături, sunt suficiente pentru a duce la o modificare de lungă durată a controlului.

Notificarea se realizează prin completarea formularului anexă la Regulamentul privind concentrările economice.

Respectiv, legiția concurențială stabilește obligația de notificare a operațiunilor de concentrare economică care întrunesc condițiile stabilite de art.20 și art.22 din Legea concurenței înainte de punerea în aplicare, acțiune care la caz nu a fost realizată de către reclamanta

SRL”Avia Invest”.

Scopul controlului concentrărilor economice, în corespundere cu Regulamentul privind concentrările economice, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.17/2013, se rezumă la împiedicarea apariției obstacolelor semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante.

Așa cum s-a stabilit în cadrul cercetării judecătorești și rezultă din materialele dosarului, circumstanțe de fapt și de drept au fost constatate de către Consiliul Concurenței prin propriile investigații realizate și din raportul Curții de Conturi cu referire la încheierea și executarea prevederilor contractului de parteneriat public - privat pentru concesionarea activelor ÎS„Aeroportul Internațional Chișinău”, finalizat prin Hotărârea ***** din 24.01.2020 și aceste constatăti denotă prezența temeiuri rezonabile de a suspecta punerea în aplicare a operațiunii de concentrare economică dintre întreprinderile „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL în lipsa unei decizii emise de către Plenul Consiliului Concurenței, faptă ce constituie încălcare a art.20 și art.22 alin.(1) și (2) din Legea concurenței.

La fel, s-a stabilit că, Direcția abuz de poziție dominantă din cadrul Consiliului concurentei a înaintat Plenului Consiliului concurentei o notă motivată de inițiere a investigației cu referire la semnele încălcării prevederilor art.20 și art.22 alin.(1) și (2) din Legea concurenței, manifestată prin nenotifîcarea concentrării economice dintre întreprinderile „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL.

La data de 18.06.2020, Plenul Consiliului Concurenței a emis Dispoziția ***** din 18.06.2020.

În cadrul investigației, a fost constatat faptul că între întreprinderile vizate a avut loc o operațiune de concentrare economică care nu a fost notificată Consiliului Concurenței și declarată ca fiind compatibilă cu mediul concurential în temeiul unei decizii emise de Plenul Consiliului Concurenței în conformitate cu art.25 alin.(1) lit.b) ori alin.2 lit.b) sau c) ori pe baza unei prezumții, în conformitate cu art.25 alin.(5).

Consiliul Concurenței, în temeiul pct.16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice, a constatat că SRL„Avia Invest” a dobândit controlul asupra SRL„Aeroport Handling” prin relația de dependență economică a SRL„Aeroport Handling” față de SRL„Avia Invest”.

Autoritatea publică pârâtă în textul actului administrativ emis și, ulterior, în cadrul dezbaterilor judiciare a demonstart prin probele acumulate existența relației de dependență care a fost determinată, printre altele, de contracte importante de furnizare pe termen lung sau împrumuturi acordate de către furnizori sau consumatori; contracte de locațiune a infrastructurii aeroportuare (infrastructură indispensabilă de activitatea SRL„Aeroport Handling” la prestarea serviciilor de handling la sol); contracte de împrumut(fără dobândă) acordate întreprinderii „Aeroport Handling”SRL și asociatului unic al acestuia, întreprinderii „Air Handling”SRL, combinate cu legături structurale, și anume: administratorul „Aeroport Handling”SRL a fost membru al Consiliului „Avia Invest”SRL. La dosarul administartiv au fost acumulate probe care confirmă că în cadrul consiliului societății „Avia Invest”SRL, începând cu data de 06.08.2014, figurau în calitate de membrii: administratorul întreprinderii „Aeroport Handling”SRL - dl Ciochină Arcadie (până la data de 07.04.2017), administratorul „Avia Invest”SRL - dl Jardan Petru (până la data de 09.04.2019), angajatul „Avia Invest”SRL - dl Salov Boris (până la data de 09.04.2019), precum și dl Ilan Șor în calitate de președinte al consiliului (până la data de 09.04.2019). Potrivit statutului întreprinderii „Avia Invest”SRL membrii, președintele secretarul

societății se numesc de Adunarea generală a asociaților pe un termen 5 ani și pot fi eliberați din funcție în orice moment. Iar în conformitate cu Capitolul VII, pct.7.1 și 7.2. din Statutul întreprinderii „Avia Invest”SRL, consiliul societății reprezintă interesele asociaților în perioada între adunările generale și, în limitele atribuțiilor sale, execută conducerea și controlul general al activității societății. Potrivit statutului, Consiliul societății reclamante are următoarele atribuții: aprobarea planului de afaceri, a strategiei de dezvoltare a societății; stabilirea și aprobarea politicii de ivestiții a societății, aprobarea prealabilă a încheierii de către administratori - directorul general și directorul comercial ai societății a contractelor, acordurilor și ricăror tipuri de tranzacții juridice, inclusiv legate reciproc, care atrag luarea de către societate a obligațiilor ce depășesc 15 procente din suma activelor societății conform ultimului bilanț la ziua încheierii actelor juridice.

În cotext, pct.64 din Regulamentul privind concentrările economice prevede că, dreptul de a gestiona activitatea întreprinderii poate decurge și din deținerea drepturilor de vot (singure sau în combinație cu acorduri contractuale, cum ar fi acordul acționarilor), care permite stabilirea strategiei unei întreprinderi, în baza unor elemente stabile de drept.

Respectiv, elementul definitoriu în procesul de preluare a controlului manifestat prin relații de dependență economică reprezintă dreptul de a gestiona activitatea întreprinderii (care la rândul său poate decurge din deținerea dreptului de vot), astfel, nu este esențială calitatea de beneficiar efectiv în cadrul întreprinderii care a preluat controlul.

În cadrul investigațiilor realizate, autoritatea publșică pârâtă a stabilit că în perioada 28.02.2017 - 04.09.2018, SRL„Air Handling” i-au fost acordate 93 de contracte de împrumut fără dobândă în sumă totală de 236,891 mii. lei de către întreprinderea „Avia Invest”SRL, perioada care se suprapune cu perioada de timp în care dl Ciochină Arcadie figura, concomitent, drept asociat și beneficiar efectiv al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL și membru al Consiliului de administrare al societății „Avia Invest”SRL - până la data de 07.04.2017. La data 21.12.2018 când a fost încheiat contractul de împrumut fără dobândă ***** (în sumă de 3 000 000 lei) acordat de întreprinderea „Avia nvest”SRL întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL, dl Ciochină Arcadie figura drept asociat și beneficiar efectiv (începând cu data de 18.12.2018) al întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL. Iar la momentul preluării de către „Air Handling”SRL a controlului direct asupra „Aeroport Handling”SRL (la data de 25.04.2014), dl Ciochină Arcadie a deținut funcția de administrator în cadrul întreprinderii „Aeroport Handling”SRL (până la data de 18.12.2018 - când dl Ciochină Arcadie a fost înregistrat drept asociat unic al întreprinderii).

Respectiv, activitatea administrativă realizată de autoritatea publcă pârâtă, în cadrul căreia s-au constatat circumstanțele faptice menționate mai sus, raportată la prevederile pct.16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice, la fel, citat supra, denotă legalitatea constatărilor relatate în raportul de investigație și ulterior în decizia contestată.

Referitor la incompatibilitatea operațiunii de concentrare economică nenotificată, contestată de reclamant, aceasta a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial normal întrucât a afectat negativ mediul concurențial, prin reducerea semnificativă a cotei pe piața serviciilor de handling la sol în limita teritoriului Aeroportului Internațional Chișinău a întreprinderii „MGH Ground Handling”SRL - unicul concurent al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL.

Consiliul Concurenței a declarat operațiunea incompatibilă cu mediul concurențial normal, deoarece aceasta ridică obstacole semnificative în calea cocurenței efective pe piață din amonte, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante „Aeroport Handling”. La fel, autoritatea publică pârâtă a stabilit că dl Suvorov Alexandr a devenit noul beneficiar efectiv

al „Aeroport Handling”SRL, ultimul nu era persoană afiliată grupului de întreprinderi din care face parte întreprinderea „Avia Invest”SRL, considerent pentru care nu s-a dispus, în temeiul art.26 din Legea concurenței asupra dizolvării concentrării, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării.

Prin urmare, decizia autorității publice pârâte privind constatarea încălcării art.20 alin.(1) și (2) lit.b) și art.22 alin.(1) din Legea concurenței comisă de către întreprinderea „Avia Invest” SRL; privind declararea operațiunii de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial; privind constatarea că operațiunea de concentrare economică a fost desfăcută la data de 24.06.2021 prin înstrăinarea cotei de 100% din capitalul social al întreprinderii „Aeroport Handling”SRL; privind aplicarea întreprinderii „Avia Invest”SRL, amenzii egale cu 2,8% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării, ceea ce reprezintă 17 480 027,66 lei (șaptesprezece milioane patru sute optzeci mii douăzeci și șapte lei, 66 bani), este conformă principiului legalității. Or, probatoriul acumulat de către autoritatea pubică pârâtă, limitează discreția acesteia autorități publice și o obligă în temeiul prevederilor art.41 alin.(1) lit.h) al Legii concurenței să ia decizii de constatare a încălcării legii, de impunere a măsurilor corective, de aplicare a sancțiunilor, de aplicare a politicii de clemență și alte decizii prevăzute de prezenta lege, în limitele competenței sale, în urma investigațiilor efectuate.

Art.4 al Legii concurenței prevede că, concentrarea economică prezintă operațiuni care au ca rezultat modificări de durată asupra controlului întreprinderilor implicate și, prin urmare, asupra structurii pieței.

Art.20 alin.(1) din Legea concurenței prevede că, până la declararea concentrării economice ca fiind compatibilă cu mediul concurențial, în temeiul unei decizii emise de către Plenul Consiliului Concurenței în conformitate cu art.25 alin.(1) lit.b) ori alin.(2) lit.b) sau c) ori pe baza unei prezumții în conformitate cu art.25 alin.(5), este interzisă punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare economică ce cade sub incidența art.22 alin.(1).

Art.20 alin.(2) lit.b) din Legea concurenței indică că, o operațiune de concentrare economică are loc în cazul în care modificarea de durată a controlului rezultă în urma preluării, de către una sau mai multe persoane care controlează deja ce1 puțin o întreprindere ori de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare (părți sociale) sau de active, fie prin contract ori in alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia ori mai multor itreprinderi sau părți ale acestora, inclusiv prin crearea unei societăți în comun care îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome.

Punctul 16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice indică drept formă uzuală de preluare a controlului relațiile de dependență econmică care poate fi determinată de contracte importante de furnizare pe termen lung sau împrumuturi acordate de către fuznizori sau consumatori, combinate cu legături structurale, care conferă o influență determinantă asupra partenerului. În aceste condiții, Consiliul Concurenței analizează dacă aceste legături economice, combinate cu alte legături sunt suficiente pentru a duce la o modificare de lungă durată a controlului.

Prin urmare, prin preluarea controlului indirect asupra întreprinderii ”Aeroport Handling”SRL de către întreprinderea „Avia Invest”SRL s-a realizat o operațiune de concentrare economică, în sensul art.20 alin.(2) lit.b) din Legea concurenței. Preluarea controlului indirect asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL de către „Avia Invest”SRL a permis ultimei să se integreze pe vertical, piața din amonte, activând în calitate de operator al Aeroportului Internațional Chișinău și gestionar unic al activelor aferente, prin intermediul „Avia Invest”SRL, iar pe piața din aval în calitate de prestator de servicii de handling la sol, prin intermediul

întreprinderii „Aeroport Handling”SRL.

Alegațiile părții reclamante referitoare la faptul că constatările autorității publice pârâte, care au servit temei de emitere a deciziilor ***** din 10.04.2017 și deciziei nr.***** din 10.09.2015, nu puteau fi reținute ca temei de emitere a deciziei contestate în prezenta speță, nu pot fi acceptate de instanța ca temei de pretinsa ilegalitate a decizie contestate, deoarece decizia contestată nu a fost întemeiată pe aceleași fapte și are alt obiect decât decizia nr.***** din 10.09.2015, decizia nr.***** din 17.09.2020 și decizia nr.***** din 17.09.2020. Aceste decizii sunt distincte, atât după problema concurențială analizată de către Consiliul Concurenței în fiecare investigație desfășurată, cât și după încălcările Legii concurenței constatate în fiecare caz particular. Or, prin decizia nr.***** din 10.09.2015 a fost constatat că „Avia Invest”SRL a săvârșit în perioada 01.01.2015 - 26.02.2015 încălcarea art.11 alin.(2) lit.c) al Legii concurenței prin uzul abuziv al puterii dominante în modul în care a aplicat unele condiții inechitabile față de întreprinderea „MGH Ground Handling” la prestarea serviciilor de locațiune. Pe când în Decizia nr.***** din 17.09.2020, Plenul Consiliului Concurenței a constatat încălcarea de către „Avia Invest”SRL a prevederilor art.11 alin.(1) și (2) lit.a) din Legea concurenței, prin impunerea inechitabilă și nejustificată a termenului de valabilitate a contractului de locațiune „MGH Ground Handling”SRL și a art.11 alin.(1) și (2) lit.c) din Legea concurenței, prin aplicarea diferențiată a tarifelor pentru prestarea serviciilor de locațiune întreprinderilor de handling la sol. Plenul Consiliului Concurenței a constatat că prima practică abuzivă conform Deciziei nr.***** din 17.09.2020 a fost comisă în perioada 27.02.2015 - până la data adoptării deciziei (cu excepția contractului ***** din 01.01.2014 care are ca obiect locațiunea unor încăperi aflate în incinta AIC. Aferent acestui contract, practica de impunere inechitabilă și nejustificată a termenului de valabilitate a avut loc în perioada 25.02.2015 până la data de 14.01.2016. Prin urmare, contrar argumentelor reclamantei, investigația dispusă prin Dispoziția ***** din 18.06.2020 a fost realizată în temeiul legii - art.49 alin.(1) lit.b) din Legea concurenței. Ca consecință, obiectul investigației inițiate prin Dispoziția ***** din 18.06.2020 diferă de obiectul investigației inițiate prin Dispoziția ***** din 27.07.2016 care viza semnele încălcării Legii concurenței, prin nenotificarea concentrării economice rezultate din dobândirea controlului direct de către „Air Clasica”SRL asupra „Air Handling”.

Respectiv, Consiliul Concurenței în mod justitficat a consluzionat că „Avia Invest”SRL a acționat în interesul întreprinderilor controlate, urmărind și contribuind la consolidarea poziției „Aeroport Handling”SRL pe piața serviciilor de handling la sol, în limita teritoriului AIC. Acțiunile acestuia, au avut ca efect imposibilitatea „MGH Ground Handling” SRL de a fi la fel de eficient ca „Aeroport Handling”SRL, fapt probat prin lipsa contractării de noi clienți, reducerea semnificativă a cotei de piață a ”MGH Ground Handling”SRL și, ca urmare, distorsionarea concurenței pe piața serviciilor de handling la sol. Gestionând AIC în temeiul contractului de concesiune, reclamantul prin dreptul de a stabili inechitabil plata chiriei pentru infrastructura AIC transmisă în locațiune SRL„Aeroport Handling” și SRL„MGH Ground Handling” a influențat rezultatele activității comerciale ale întreprinderii „Aeroport Handling”SRL și a afectat piața din aval a serviciilor de handling la sol. Prin încheierea acordului adițional ***** la contractul de locațiune nr.*****, „Avia Invest”SRL, a modificat cuantumul tarifului aplicat lunar „MGH Ground Handling”SRL pentru prestarea serviciilor de locațiune, prin majorarea acestuia de la 10000 lei până la 10716 lei. Ulterior, prin încheierea acordului adițional *****, cuantumul tarifului pentru îrestarea serviciilor de locațiune iarăși a fost majorat până la 12333 lei. Totodată, la data de 29.10.2014, prin încheierea acordului adițional ***** a contractul de locațiune *****0*****din 01.01.2014, „Avia Invest” SRL a

modificat cuantumul tarifului aplicat lunar întreprinderii „Aeroport Handling”SRL pentru nestarea serviciilor de locațiune, prin micșorarea acestuia de la 10000 lei până la 1371 lei.

Prin urmare, „Avia Invest”SRL contrar prevederilor legii, care nu permite acestuia ca prin comportamentul său să se denatureze concurența autentică și loială pe piață a aplicat SRL„Aeroport Handling” tarife inegale pentru servicii de locațiune. În context, Consiliul Concurenței a constatat că tarifele pentru chirie au fost mai mari stabilite SRL„MGH Ground Handling”, chiar dacă condițiile contractuale privind bunurile date în locațiune acestuia au fost mai dezavantajoase în raport cu cele oferite de către reclamant „Aeroport Handling”SRL. Probele din dosar arată că valoarea bunurilor (cu aceeași destinație) deținute în locațiune de către „MGH Ground Handling”SRL era mai mică comparativ cu valoarea terenurilor deținute în locațiune de către „Aeroport Handling”SRL, în pofida acestui fapt coeficientul de piață aplicat la calcularea tarifelor „MGH Ground Handling”SRL era mai mare decît cel al „Aeroport Handling”SRL.

Astfel, în consecință, folosirea puterii economice deținute pe piață de către „Avia Invest”SRL și legătura de dependență economică asupra „Aeroport Handling”SRL au fost capabile să distorsioneze concurența pe piața afectată, domeniul care intră în sfera exclusivă de protecție a Consiliului concurenței, respectiv, ultima avea obligație să intervină în scopul protejării intereselor publice.

La fel, instanța apreciază critic argumentele părții reclamante referitoare la faptul că decizia nu conține etapele preluării controlului de către „Avia Invest”SRL asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL. Contrar declarațiilor reclamantei SRL”Avi-Invest” la pct.72 din decizia contestată, Consiliul a relatat etapele operațiunii de preluare: a început la data de 29.05.2014 (dată, în care întreprinderea „Avia Invest”SRL a obținut controlul indirect asupra „Aeroport Handling”SRL prin intermediul întreprinderilor care făceau parte din grupul „Air Classica”SRL), însă notificarea acesteia la Consiliul Concurenței nu a avut loc. La această dată 29.05.2014) exista legătura economică dintre „Avia Invest”SRL și „Aeroport Handling”SRL, inclusiv prin contractul de locațiune ***** încheiat la data de 01.01.2014. Totodată, conform punctului 16 sbp.3) lit.a) din Regulamentul privind concentrările economice care indică drept formă uzuală de preluare a controlului relațiile de dependență economică, care la rândul său, urmează a fi combinate cu legături structurale. La acest moment reține că, în conformitate cu tabelul 3 din decizie, întreprinderea „Avia Invest”SRL a înregistrat în calitatea de membri ai consiliului societății, începând cu data de 06.08.2014, persoane care au gestionat în comun activitatea întreprinderii „Avia Invest”SRL, în perioada 06.08.2014 - 09.04.2019 (inclusiv administratorul întreprinderii „Aeroport Handling”SRL la acel moment (dl Ciochină Arcadie) - până la data de 07.04.2017). Ținând cont că operațiunea de concentrare economică analizată s-a realizat prin relații de dependență economică, se conchide că la data de 06.08.2014 a fost întrunită și legătura structurală între părțile implicate în tranzacție. Prin preluarea controlului indirect de către întreprinderea „Avia Invest”SRL asupra întreprinderii „Aeroport Handling”SRL în perioada 29.05.2014 - 06.08.2014, a fost pusă în aplicare operațiunea de concentrare economică, în sensul art.22 alin.(2) din Legea concurenței.

Verificând respectarea principiului proporționalității măsurii administrative aplicate de autoritatea publică pârâtă, se reține: a fost aplicată amenda egală cu 2,8% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării este declarativă, reeșind din limitele admisibile de: de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri, cecea ce înseamnă că este aplicată o amendă în limitele legale și este proporțională. În funcție de durată, în conformitate cu art.72 alin.(5) lit.c) din Legea concurenței, fapta comisă de reclamant a fost încadrată la încălcări de lungă durată

(peste 5 ani), factor 1,4.

Prin urmare, raportând circumstanțele faptice constatate la prevederile legale aplicabile speței, instanța de judecată a ajuns la concluzia că constatările și decizia Consiliului concurenței sunt conforme legii, actul emis este motivat în fapt și în drept, ceea ce, în consecință, înseamnă că decizia contestată este emisă în corespundere cu legea materială și cea procesuală.

Alegațiile reclamantei SRL"Avia Invest" din textul cererii de chemare în judecată, nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca temei de anulare a actului contestat, deoarece reclamantul interpretează *lato sensu* normele pe cale le consideră relevante, iar scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, după cum s-a invocat și *supra*, este prestabilit de legiuitor și presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, ordonarea activităţii autorităţilor publice. Respectiv, ca acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamant să fie pasibilă de admis, reclamantul urma să identifice pretinse ilegalități și/sau abuzuri admise de către pârât la emiterea actului contestat, ceea ce nu s-a identificat în speță. Or, actul emis și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică publică pârâtă, sunt conforme legii, nefiind identificat de către instanța de judecată nici un abuz din partea autorității publice pârâte în desfășurarea activității administrative care s-a finalizat cu emiterea actului defavorabil reclamantei SRL"Avia Invest".

În acest sens, se impune a fi specificat că, în conformitate cu prevederile art.16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art.137 al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Potrivit art.225 alin.(2) Cod administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Prin prisma prevederilor Codului administrativ, instanțele de judecată nu doar verifică legalitatea unui act administrativ, ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități, a dreptului discreționar. Prin dreptul discreționar al autorității publice se subînțelege puterea de care dispune autoritatea publică, în baza legii, să hotărască fie necesitatea actului însuși, fie cuprinsul lui, fie momentul adoptării lui, în funcție de interesul general pe care trebuie să-l satisfacă continuu și permanent serviciul public.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanţele faptice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamant întru anularea acestuia în coraport cu contraargumentele aduse de către autoritatea publică pârâtă întru justificarea legalității actului

emis, instanța de judecată conchide că, actul contestat, este conform legii și temei de anulare a acestuia, nu există.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz.

Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură, în baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere şi trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Termeni precum „poate" sau „este autorizat" în normele legale indică o astfel de latitudine. Respectiv, autoritatea trebuie să-şi exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

Din coroborarea prevederilor Codului administrativ rezultă că, actul administrativ individual constituie un act juridic, adoptat sau emis de către o autoritate/instituție publică constituită în condițiile legii, prin care se asigură realizarea sarcinilor ce revin acesteia.

Definiția actului administrativ individual, așa cum este prevăzut în Codul administrativ, face trimitere la puterea de care se bucură autoritatea publică pentru a emite acte administrative individuale, în realizarea competenței sale. Aceasta presupune că, organele administrative își desfășoară întreaga activitate prin prisma regimului de putere publică, în virtutea căreia, pentru realizarea competențelor și sarcinilor impuse administrației publice prin prevederile legale, pot adopta/emite acte administrative individuale cu forță juridică obligatorie.

Regimul de putere publică, respectiv, toate competențele și prerogativele stabilite în sarcina administrației de stat prin normele constituționale și infra constituționale, în scopul promovării și ocrotirii interesului public, este acceptată ca o condiție definitorie a actului administrativ individual. Or, așa cum rezultă din prevederile legale menționate supra, regimul de putere publică al actelor administrative individuale nu este unul arbitrar, ci unul de legalitate.

Pe cale de consecință, actul administrativ individual, emis de către o autoritate publică, în temeiul și pentru realizarea puterii publice, are ca finalitate executarea în concret a legii, pentru satisfacerea unui interes public, care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor sociale, realizarea competențelor autorităților publice.

Prin definiție, actul administrativ se caracterizează printr-o triplă prezumție: prezumția de legalitate, prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, trăsături ce îi conferă forță juridică de a fi executat în mod obligatoriu.

Referindu-se la prezumția de legalitate, se reține că conform prevederilor Constituției, Republica Moldova este un stat de drept. Exigențele statului de drept, în principal, presupun asigurarea legalității, securității juridice, interzicerea arbitrariului. Un stat de drept este un stat guvernat de lege, iar o caracteristică esențială a statului guvernat de lege este axat pe principiul legalității activității autorităților publice.

La rândul său, principiul legalității este unul dintre fundamentele autorității publice și față de care se subordonează autoritatea publică. Respectarea acestui principiu, de către autorități, presupune supunerea acestora ierarhiei normelor juridice.

Prin principiul legalității se subînțelege regula fundamentală a dreptului, în virtutea căreia toate organele statului, organizațiile obștești, funcționarii și cetățenii sunt obligați să respecte strict legile și celelalte acte normative adoptate/emise de către autorități, ce

reglementează/instituie raporturile sociale la care participă.

Subsecvent, legalitatea actului administrativ individual presupune atât supremația legii pentru subiecții de drept vizați, cât și temeiul legal de acțiune în limitele legii a acestor subiecți.

Astfel, pentru a fi legal, un act administrativ individual trebuie să fie emis de către autoritatea responsabilă, prin procedura legală prescrisă și în formă corectă și nu poate să conțină nici un defect de substanță. Dacă una din aceste cerințe nu este îndeplinită, actul administrativ este ilegal. Legalitatea actului administrativ se apreciază în raport cu dispozițiile legale existente la momentul emiterii actului administrativ.

Ca și concluzie se poate menționa că, prezumția de legalitate este acea calitate a actului administrativ de a corespunde legii. În consecință, administrația nu poate acționa arbitrar, ci după anumite reguli expres stabilite de lege, prin care se reglementează procedurile administrative ce trebuie respectate și urmate.

Din cele menționate supra, condițiile de legalitate ale actelor administrative sunt: - actul administrativ individual trebuie emis/adoptat în baza și în vederea executării legilor (Constituția, legile organice, legile ordinare, hotărârile de Guvern, actele administrative emise de alte autorități ale administrației publice cu forță juridică superioară); - actul administrativ individual trebuie emis/adoptat doar în limitele competenței conferite de lege respectivelor organe sau autorități publice; competența reprezintă ansamblul atribuțiilor delegate prin lege; - actul administrativ trebuie emis/adoptat cu respectarea operațiunilor administrative, condițiilor de formă și procedură prescrise de lege; - actul administrativ trebuie emis/adoptat în vederea realizării unui scop licit; - actul administrativ trebuie să fie oportun, adică să corespundă situației de fapt.

Astfel, principiul legalității actului administrativ individual și a autorității publice, ca atare, generează cel puțin două obligații evidente: obligația de conformare la lege și obligația de a asigura aplicarea legii.

În contextul celor relatate, instața subliniază că natura juridică a actelor administrative individuale este guvernată, a priori, de principiul legalității. În cazul nerespectării condițiilor de legalitate la emiterea actului administrativ individual, ca sancțiune intervine nulitatea sau ilegalitatea acestora.

Astfel, nulitatea/ilegalitatea unui act administrativ individual, intervine în situațiile în care actul este afectat de unele vicii sub aspectul legalității. Cauzele nulității vizează nelegalitatea actului administrativ, în sensul încălcării condițiilor de fond, formă și procedură prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, precum și netemeinicia actului, adică aplicarea eronată a legii la situația de fapt stabilită prin actul administrativ. Deci, actul administrativ individual nul se caracterizează prin lipsa unuia, unora sau tuturor elementelor sale esențiale, fără de care actul nu poate exista.

Prezumția de autenticitate reprezintă trăsătura actului administrativ care prezumă calitatea actului de a fi emis de autoritate evocat prin forma sa exterioară (ștampilă, antet, semnături etc.). Prezumția de veridicitate exprimă calitatea actului administrativ de a corespunde adevărului, de a corespunde, prin fondul său, întrutotul voinței emitentului.

Prin urmare, instanța conchide că înlăturarea prezumției de legalitate, de care beneficiază actul contestat de către reclamanta SRL”Avia-Invest”, doar în baza dezacordului reclamantului cu actul defavorabil emis, în lipsa unor temeiuri certe și probe relevante(art.93 alin.(1) Cod administrativ), este contrară principiului legalității, deoarece este de natură să submineze însăși autoritatea actului administrativ.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios

administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).

În temeiul prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.f), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova, art.art.239-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea în contencios administrativ a reclamantei SRL"Avia-Invest" împotriva pârâtului Consiliul concurenței privind anularea actului administrativ individual defavorabil – deciziei Plenului Consiliului concurenței nr.***** din 30.06.2022, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt nr.162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia